

வெள்ளேரண ஜீவலகேஸல

82ம் நம்பர்தலை

7450.

செல்லத்துரை கைலைமலைநாதன் (அத்தார்)

அவர்களின்

சிவபதப்பேறு குறித்த

நீனைவு மலர்

30.12.1995

உ

சிவமயம்

புங்கைநகர் 2ம் வட்டாரத்தை
பிறப்பிடமாக கொண்டவரும்
கொழும்பு இல 11 1/7 உம்பிச்சி பிளேசை
வசிப்பிடமாக கொண்டவருமான

அமரர்

செல்லத்துரை கைலைமலைநாதன்
(அத்தார்)

அவர்களின்
சிவபதப்பேறு குறித்த

நினைவு மலர்

30.12.1995.

1908

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന
പുസ്തകം
1908
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന

1908

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന
(1908)

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന
1908

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന

1908

வாழ்க்கை வரலாறு

உயர்திரு செல்லத்துரை கைலைமலைநாதன் அவர்கள் தமிழ் பண்பினையும் சைவநெறி வாழ்க்கையையும் பின்பற்றி வந்த உயர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்.

வாழ்க்கையில் முற்போக்கு சிந்தனையையும் செயல்களையும் உடையவர். இவர் புங்குடுதீவு இரண்டாம் வட்டாரத்தை உறைவிடமாக கொண்ட திருவாளர் செல்லத்துரையினதும் திருமதி. சின்னத்தங்கத்தினதும் புதல்வனுமாவார். இவர் சிறுபிராயத்திலே தனது தந்தையை இழந்தார். இவருக்கு இரண்டு ஆண்சகோதரர்களும் இரண்டு பெண்சகோதரிகளும் இருந்தார்கள். பல இன்னல்களின் மத்தியிலும் தாயாரின் சிறந்த வழிகாட்டலின் மூலம் சகோதரர்களுடன் அன்போடும் பண்போடும் ஒற்றுமையுடன் வாழ்ந்து வந்தார். தாயாரின் இன்னல் கண்டு துவண்டு சிறுபிராயத்திலேயே தலைநகருக்கு தொழில் தேடி வந்தார். அவர் நிலைகண்டு அவரது முறை மைத்துனர் திரு. சபாரட்ணம் அவர்கள் இவருக்கு ஒத்தாசையாக இருந்து வர்த்தகத்துறையில் கைதேர ஊக்குவித்தார்.

இவர் இசைத்துறையில் மிகவும் ஆர்வம் கொண்டவர் நாடகம், சங்கீதம், முதலியவற்றை கேட்டு ரசிப்பதிலும் கர்நாடக இசைக்கலைஞரில் சிறந்தவர்களின் ஒலிநாடாக்களை சேகரித்து அனுதினமும் கேட்டு ரசித்து வந்தார்.

நிறைவான இல்வாழ்க்கையில் துணை நின்ற மனைவி கரம்பன் முத்துச்சாமி தம்பதியரின் சிரேஷ்ட புதல்வி

சுதந்திராதேவியின் அனுசரணையை அனுதினமும் போற்றினார். புதல்வர், புதல்வியர் அறுவரின் வளர்ப்பிலும் மிகவும் கவனமாக பராமரித்தார். ஸ்ரீமதி. அனுகுயா , செல்வன் அசோக்குமார், செல்வி அகல்யா செல்வன் சதீஸ்குமார், செல்வன் ரஜனிகாந்த் , செல்வி சுனித்ரா ஆகிய பிள்ளைச் செல்வங்களையும் அன்பு மருமகன் இராஜலிங்கமும் அருமைப் பேத்தி ராகவியும் இவரின் குடும்பச் செல்வங்களாகும்.

அவர் சுகயீனமுற்றிருந்த வேளையில் தன்னுயிர் பிரிந்துவிடும் என்று கூறி தனது அன்புக்குரிய சகோதரிகள் ஸ்ரீ ரங்கநாயகி, செல்வநாயகி, மைத்துனர் சபாரத்தினம், அன்பு மனைவி, பிள்ளைகள், மாமன், மாமி, மைத்துனர்மார், தங்கைமார் புடை சூழ நின்றவேளையில் தாங்கொணாத் துயரில் ஆழ்த்திவிட்டு திரு. கைலைமலைநாதன் ஓக்டோபர் மாதம் 30ம் திகதி வியாழக்கிழமை அதிகாலை 5.20 மணியளவில் பஞ்சமித் திதியில் அமைதியாக சிவபதமடைந்தார். அவரின் வேண்டுகோளின்படி டிசம்பர் மாதம் 4ம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை அதிகாலை 10.30 மணிக்கு சைவசமய ஆசாரப்படி இறுதிச்சடங்குகள் எல்லாம் நல்லபடியாக நடத்தப்பட்டன.

உள்நாட்டு, வெளிநாட்டில் வசிக்கும் அவரது புதல்வர்கள் புதல்வி, மருமகன், சகோதர, சகோதரிகள் பெறாமக்கள், மருமக்கள் ஆகியோர் திரு. கைலைமலைநாதன் சிவபதமடைந்த அதிர்ச்சியான செய்தி கேட்டு மனத்துயரடைந்தார்கள்.

அவரது ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

ஓம் சாந்தி, ஓம் சாந்தி, ஓம் சாந்தி

மனைவி புலம்பல்

அன்றுமணப் பந்தலிலே அன்புடனே மாலையிட்டு
அந்தணர்கள் வந்தவர்கள் முன்னிலையில் வறிந்தெடுத்து
கண்களிலே ஒளிகளியக் கைகோர்த்து வலம் வந்து
அம்மியிலென் கால் வைத்து உனைப்பிரியே னென்றீரே
அன்புஆறு மணிமக்கட் குற்றதந்தைப் பேறு பெற்று
குற்றம் குறைவின்றிக் குலாவிக்களித்தீரே
என்னகுறை செய்தேனென் றெனைவிட்டு ஓடிவிட்டீர்
ஏங்குமெனத் தேற்றுவதற் கேந்தலேநீர் வந்துடுவீர்

பிள்ளைகள் புலம்பல்

காலன் கவர்ந்ததேன்
கண்கள் திறக்கும் முன்னே கதிரவன்தான் மறைந்ததேன்
இளமை அழகுடனே இறைவனடி சேர்ந்ததேன்
இசையை மீட்கும் முன்னே விரல்கள் சோர்ந்ததேன்
வேரறுந்து போனதப்பா விழுதுகள் நாம் தவிக்கின்றோம்.
வாழ்வு என்று நாம் வாழ வழியாரு சொல்வதப்பா
கூடிழந்த குயில்போல குழறி அழுகின்றோம்
வாழ்விழந்து நாமும் வாடுகின்றோம்
அப்பா என்று அழைப்பதற்கு இந்தப்பாரினில் நீங்கள்
இல்லை
போதும் இக்கொடுத்தனிமை புறப்பட்டு வாருங்கள்
அப்பா
தப்பென்ன செய்தோம் அப்பாவைகாணோம்
விரைந்தோடி வந்தெம்மை வாரி அணைத்திடுங்கள்
அப்பா

சகோதர புலம்பல்

எங்கள் செல்வங்களுடன் வாழத் துடித்த

உங்களைக் காலன் கவர்ந்து விட்டானே!

மலைபோல் இருந்தாரே என்ன நடந்தது என

சமீபத்தில் இங்கு வந்த பலர் அதிர்ச்சியாக கேட்டனரே!

எல்லார் நம்மை தீமைகளிலும் பங்கு கொண்ட

எங்களுக்கு இதில் கலந்து கொள்ள முடிய
வில்லையே நடந்ததை எண்ணி கண்ட பலன் என்ன?

அன்னை மடியில் வந்த அன்று ஆண்டவனின்
அழைப்பும் எழுதப்படுகின்றதே

நாங்களும் தங்களைப் பார்க்கலாம் என்று எண்ணினாலும்
எல்லாம் அவன் செயலாகி விட்டதே

உடன் பிறப்புக்கள் தங்களைப் பிரிந்து வாழும் நிலை
உண்மைதானா?

கனவாக இருந்துவிடக் கூடாதா என நினைந்து
வேறு எதைச் செய்யலாம்.

ஓம் சாந்தி ! சாந்தி !! சாந்தி !!!

மருமகன் புலம்பல்

மாமா என அழைத்தால் தேனாய் உருகிடுவாய்

ஏமாந்து இன்று ஏங்குகின்றோம் எங்கு சென்றாய்?
தன்னிகரே யில்லாத தனித்துவ மானவரே

தன்மக்கள் பிறர்மக்கள் பேதம் அற்றவரே
எந்நாளா மெல்லோரு மொருகுடையில் வாழ்ந்திருக்க
அரும்பாடு பட்டெம்மை அரவணைத்த தூயவரே
உந்நாமம் திருவதனம் எமைவிட் டகலாதே
என் அருமை மாமாவே எங்குற்றீர் எனைவிட்டு

மைத்துனர் - மைத்துனி புலம்பல்

எத்தாயர் எத்தந்தை எச்சற்ற மிருந்தாலும்

அருணகிரிக் கபயமளித் தருள்புரிந்த கந்தனைப் போல்
எத்துய ரிந்தாலும் அத்தானென் றழைத்தவெம்

குரல்கேட்ட மறுகனமே பாணமென வருவாயே
செத்தபின் சிவலோகம் சென்றாலும் எம்மவர்

சித்தத்து ளென்நாளும் சிலையா யிருப்பாயே
அத்தான் நீர் எமக்குற்ற துணையால் இருந்தீரே

கண்முடி விழிப்பதற்குள் கானல்நீ ரானீரே
யார் செய்த பலவினையோ நாம்செய்த தீவினையோ
பானிகள் நாம் பரிதவிக்க பறந்தோடி விட்டீரே

மாமன் மாமி புலம்பல்

அன்று மணப் பந்தலிலே !

எம்மகளை தாரை வார்த்து

உன்கையில் தந்தோம் ஐயா!

அந்தணர்கள் வந்தவர்கள் மத்தியிலே

கை கோர்த்து நின்றாய் ஐயா!

என் குலக் கொழுந்தாக .

ஏற்றோம் ஐயா மருமகனாய்!

எம்மக்கள் ஏழ்வரையும் ஏற்றமுடன் ஏற்றிவிட்டு

உம்மக்கள் ஆறுவரையும் பரிதவிக்க விட்டீரே!

பூ விருந்தும் பொட்டிருந்தும்

புனைய வழி காட்டாமல்!

ஏனாய் எம்மக்களை ஏங்கவிட்டு விட்டு

கைலைமலை நாதருக்கு கணக்கெழுத சென்றீரோ!

**அமரர் செல்லத்துரை கயிலைமலைநாதன்
அவர்கட்கு எங்கள் சாந்தி பிரார்த்தனை.**

கண்கள் கலங்குகின்றன காதுகள் அடைக்கின்றன
கல்லாய் நெஞ்சு கனக்கின்றது.
புங்கை நகர் மண்ணில் பிறந்து
சிறு வயதிலே தந்தையை இழந்து
பல கஸ்டங்களின் மத்தியிலும் தலைநிமிர்ந்து
வாழ்ந்து கரம்பொன் மண்ணில்
சுதந்திராதேவியை கைபிடித்து
பல குழந்தைச் செல்வங்களை பெற்று
வாழ்ந்த காலம் கண்ணில் கண்ட காட்சிகளாகின்றன.

அத்தான்

உங்கள் இதயத்தில் மென்மையும் இரக்க உருக்கமும்
நேசம் என்னும் பாசப்பிணைப்பும் எங்கள் நினைவலைகளில்,
என்றும் நின்று உங்களை உணர்த்தும், உயிர்ப்பிக்கும்.
நண்பர்களால் பொன்னைப்போல் பேணிய புண்ணியனே -
எதையும் தாங்கும் இதயத்தோடு வாழ்ந்த உங்கள் கண்ணியத்தை
காலம் காலமாய் கருத்தில் கொண்டு இருத்திடுவோம்.
குறை கூறுவதே இந்த உலகத்தின் முறையாகிவிட்டது.
இயற்கை முறைக்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட நிறை கூறிய உங்கள்
மனத்திற்கு எங்கள் வணக்கங்கள்.

நிறுவனத்தில்

அத்தான் என்று நாம் அழைக்க "தம்பி" என்று நீங்கள்
உங்கள் மைத்துனர்களுடனும், ஊழியர்களுடனும்
உறவினனாய், உடன்பிறப்பாய்

ஊட்டி வளர்த்த உங்கள் உயர்ந்த உள்ளத்திலே எல்லாம் பள்ளம்
பதிந்து விட்டது.

காட்சிக்கு இனியவனாய் கடுஞ்சொல் அற்றவனாய்
மாட்சிமை தாங்கிய மனித உள்ளத்தோடு வாழ்ந்தவனே.
பொய்மையும் போலியும் புரட்டும் உருட்டலும் மிகுந்த இந்தப்
பாரினை உங்களால் சகிக்க முடியவில்லையோ?
மண்ணுக்கும் கண்ணுக்கும் மகாத்மா ஆனவர்கள் இந்த மானிட
வாழ்க்கையை துறந்ததுபோல் நீங்களும் துறந்து விட்டீர்களோ.

நாராயணா என்று அடிக்கடி உச்சரிக்கும் உங்கள் இதய நாதம்
எங்கள் காதில் என்றென்றும் கேட்டுக் கேட்டு இனித்துக்
கொண்டே இருக்கிறது.

சொல்லாமல் போன அத்தாரே - நீங்கள்
நில்லாமல் போனது எங்கே?
உங்கள் ஆத்ம சாந்திக்காக பிராத்திக்கும்

மைத்துனர்மார்குடும்பத்தினர்களும்
பெற்றா எசன்ஸ் சப்ளையேர்ஸ்
ஊழியர்களும்

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

‘ உறங்குவது போலும் சாக்காடு உறங்கு
விழிப்பது போலும் பிறப்பு.’

திருக்குறள்

நற்சிந்தனை

நாம் பிரார்த்தனை செய்யும்போது நான், எனது குடும்பம், எனது உறவினர் மட்டும் நன்றாக வாழ வேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்கக் கூடாது. இந்த உலகிலுள்ள எல்லா உயிர்களும் நலமோடு வாழ வேண்டும் என மனமுருகப் பிரார்த்திக்க வேண்டும்.

- ஸ்ரீமத் கங்காதரானந்தர்

உதவி என்று வருவோருக்கு உங்கள் சக்திக்கியன்றளவு உதவுங்கள். உதவி செய்ய இயலாதபோது மனம் நெகிழப் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். நீங்கள் பெற்ற உதவிகளுக்கு, நன்றியை மட்டும் ஒரு போதும் மறந்துவிடாதீர்கள்.

- சுவாமி சிவானந்தர்

இறைவனின் அருள் இருந்தால் யாரால் என்ன செய்ய முடியாது? இறைவனே தண்டித்தால் யாரால் தான் காப்பாற்ற முடியும்?

- சுவாமி விவேகானந்தர்.

புகழ்ச்சி நமக்கு மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்துமாயின் இகழ்ச்சி தரும் துன்பத்தையும் நாம் ஏற்றே ஆகவேண்டும்.

- சுவாமி துரியானந்தர்

நீரைக் கொதிக்க வைத்தால், நீராலி வெளிவரும் என்பது எந்தளவு உண்மையோ, அதே அளவு, வழிபாடு, பிரார்த்தனை, தியானம் போன்றவற்றால் மனம் அருள்வலிமை பெறும் என்பதும் சத்தியமான உண்மையாகும்.

- சுவாமி மாதவானந்தர்

தவறான சிந்தனைகளைக் கொண்டிருப்பவன் மன அமைதி இழந்தவனாக இருப்பான். உயர்ந்த சிந்தனைகளைக் கொண்டிருப்பவன் மன அமைதி மிக்கவனாக இருப்பான்.

- சுவாமி சின்மயானந்தர்.

செல்வம் குவிந்து கிடக்கிறது என்பதற்காக, தங்கத்தையும், வைரத்தையும் உணவாகக் கொள்ள முடியுமா? அளவற்ற செல்வத்தைக் காப்பதே பெருந்துன்பமாகும். ஆதலின், நலிந்தோருக்கும், வறியோருக்கும் இரக்கங் காட்டுக! அவர்கள் இன்புறுவது கண்டு மகிழ்க!

- வாரியார் சுவாமிகள்

அளவுக்கு மீறிய அன்பு, அளவுக்கு மீறிய ஆசை, அளவுக்கு மீறிய மருந்து, அளவுக்கு மீறிய உணவு எதுவுமே தீமையை விளைவிப்பன.

- பகவான் சாயிப்பாபா

மனிதன் தன் மன வளத்திற்கு ஏற்பவே உயர்ந்தவன் ஆகிறான். அறவாழ்க்கையின் மூலமே மானுடம் சிறக்கும்.

- சுவாமி சிவானந்தர்

எண்ணத்தையும் சொல்லையும், செயலையும், முரணின்றி ஒன்று போலச் செய்து கொள்வது மகத்தான ஆன்மீக சாதனையாகும்.

- ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர்

உண்மையாக உழைப்பவர்கள் எல்லோரும் உயர்ந்தவர்களே. உழைக்காமல் உண்ணவும், ஓய்வெடுக்கவும் எவருக்கும் உரிமை கிடையாது.

- சுவாமி கமலாத்மானந்தர்

உதவிசெய், சண்டைபோடாதே! ஒன்றுபடுத்து, அழிக்காதே! சமரசமும் சாந்தமும் வேண்டும். வேறுபாடு வேண்டாம்.

- சுவாமி விவேகானந்தர்

உனது உதவி இன்மையால் ஓர் எறும்பேனும் இறக்கும் என்று நீ நினைக்கின்றாயோ? எவ்வளவு அபசாரம் அது! உலகம் இம்மி யளவும் உன்னை வேண்டி நிற்பதில்லை! பணி செய்வதே உமக்குரிய பேறு!

- சுவாமி விவேகானந்தர்

எவ்விதக் கடமையும் கேலிக்குரியதன்று. கடமைகளின் இயல்பால் அன்றி இயற்றும் முறையைக் கொண்டு மனிதனை மதிப்பிடுக! ஒவ் வொரு கடமையும் தூயதே!

- அன்னை சாரதாதேவியார்

நீதி மன்றத்தில் வழக்காடுவது, திருடர்களால் கொள்ளையிடப்படுவது, மருந்துகளுக்குச் செலவழிப்பது, தீயபுதல்வர்களால் அழிக்கப்படுவது ஆகிய வழிகளில் கருமிகளின் செல்வம் அழிந்து போகும்.

- வாரியார் சுவாமிகள்

சமயம், ஆன்மீகம், வழிபாடு, பிரார்த்தனை பற்றி நிறையப் பேசுகிறோம். ஆனால் அவை போதிய பயனைத் தருவதில்லை. ஏன் தெரியுமா? நமது சொற்களில் ஆன்மீக சக்தி இல்லை. அவை உள்ளத்தில் இருந்து வருவதில்லை. நமது பேச்சும் சிந்தனையும் ஒன்றுக்கொன்று முரணானவை!

- பகவான் சாயிபாபா

உள்ளடக்கம்

1	ஆலயதரிசனவிதி	5
2	சைவசமயம்	7
3	சைவசமயி	9
4	அநாசாரம்	10
5	திருக்கோவிலிலும் திருவீதியிலும் செய்யத்தகாத குற்றங்கள்	12
1	தேவாரம்	14-28
	1 திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம்	14
	2 திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம்	17
	3 சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம்	27
2	திருவாசகம்	29
3	திருவிசைப்பா	31
4	திருப்பல்லாண்டு	34
5	திருத்தொண்டர் புராணம்	35
6	திருப்புராணம்	36-44
	1 விநாயகர்	36
	2 சிவபெருமான்	37

3	உமாதேவியார்	38
4	சபாபதி	39
5	சிவகாமியம்மையார்	39
6	தக்ஷிணாமூர்த்தி	40
7	சுப்பிரமணியக் கடவுள்	40
8	பைரவக் கடவுள்	41
9	திருநந்தி தேவர்	42
10	திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார்	42
11	திருநாவுக்கரசு நாயனார்	42
12	சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்	42
13	மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்	43
14	அறுபத்துமூவர்	43
15	சண்டேஸ்வரர்	43
16	சரஸ்வதி	43
17	சேக்கிழார் நாயனார்	44
7	திருப்புகழ்	44
1	ஆறுமுகக்கடவுள் துதி	44
2	விநாயகர் துதி	45
3	சுப்பிரமணியர் துதி	45
4	திருப்பரங்குன்றம்	47

5	திருச்செந்தூர்	48
6	திருவாவினன்குடி (பழநி)	48
7	திருவேரகம்	50
8	கயிலைமலை	51
9	திருத்தணிகை	51
10	திருச்சிராப்பள்ளி	52
11	வள்ளியூர்	52
12	கதிர்காமம்	52
13	திருவருணை	53
8	திருமொழி	54
9	திருமந்திரம்	54
10	பதினொராந் திருமுறை	57
11	இராமலிங்கசுவாமி பாடலல்	58
12	கந்தரலங்காரம்	61
13	தாயுமான சுவாமிபாடல்	62
14	பட்டினத்துப் பிள்ளையார்	64
15	திருவெம்பாவை	66
16	திருப்பொற்கண்ணம்	72
17	விநாயகர் அகவல்	78
18	விநாயகர் கவசம்	82
19	கந்தர் சஷ்டி கவசம்	85

80	திருவருளி	9
81	(திருவருளி) (புது)	9
82	திருவருளி	9
83	திருவருளி	9
84	திருவருளி	9
85	திருவருளி	9
86	திருவருளி	9
87	திருவருளி	9
88	திருவருளி	9
89	திருவருளி	9
90	திருவருளி	9
91	திருவருளி	9
92	திருவருளி	9
93	திருவருளி	9
94	திருவருளி	9
95	திருவருளி	9
96	திருவருளி	9
97	திருவருளி	9
98	திருவருளி	9
99	திருவருளி	9
100	திருவருளி	9
101	திருவருளி	9
102	திருவருளி	9
103	திருவருளி	9
104	திருவருளி	9
105	திருவருளி	9
106	திருவருளி	9
107	திருவருளி	9
108	திருவருளி	9
109	திருவருளி	9
110	திருவருளி	9
111	திருவருளி	9
112	திருவருளி	9
113	திருவருளி	9
114	திருவருளி	9
115	திருவருளி	9
116	திருவருளி	9
117	திருவருளி	9
118	திருவருளி	9
119	திருவருளி	9
120	திருவருளி	9

1. ஆலய தரிசன விதி

(சுருக்கம்)

சைவசமயிகள் ஒவ்வொருவரும் தினந்தோறும் திருக் கோவிலுக்குச் சென்று விதிப்படி பயபக்தியுடன் சுவாமி தரிசனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஒவ்வொரு நாளும் சுவாமி தரிசனஞ் செய்ய இயலாதார், சோமவாரம், மங்கலவாரம், சுக்கிரவாரம், பிரதோஷம், பெளர்ணமி, அமாவாசை, திருவாதிரை, கார்த்திகை, மாசப்பிறப்பு, சூரியகிரகணம், சந்திரகிரகணம், சிவராத்திரி, நவராத்திரி, விநாயக சதுர்த்தி, விநாயக சஷ்டி, ஸ்கந்தசஷ்டி முதலிய புண்ணிய காலங்களிலேனும் தவறாது செய்தல் வேண்டும்.

சுவாமி தரிசனஞ்செய்ய விரும்புவோர், திருக்கோவிலுக்குச் சமீபத்திலேயுள்ள புண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து, தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரந் தரித்து, நித்தியகர்மானுஷ்டானம் முடித்துக்கொண்டு பரிசுத்தமாகக் கோவிலுக்குப் போதல் வேண்டும்.

போகும்போது ஒரு பாத்திரத்திலே தேங்காய், பழம், பாக்கு, வெற்றிலை, கற்பூரம், பத்திரபுஷ்பம் முதலியன வைத்து, அரைக்குக் கீழ்ப்படாது மேலே உயர்த்தப்பட்ட கையில் ஏந்திக்கொண்டு போதல் வேண்டும்.

ஆலயத்துக்குச் சமீபித்ததும், ஸ்தூல லிங்கமாகிய திருக்கோபுரத்தை வணங்கி, இரண்டு கைகளையும் சிரசிலே குவித்துக் கடவுளை மனதிலே தியானித்துக் கொண்டே உள்ளே பிரவேசித்து, பத்திரலிங்கமாகிய பலிபீடத்துக்கு இப்பால் நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும்.

ஆண்பிள்ளைகள் அஷ்டாங்க நமஸ்காரமும், பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமுஞ் செய்தல் வேண்டும் திரயாங்க நமஸ்காரம் இவ்விருவருக்கும் பொது.

அஷ்டாங்க நமஸ்காரமாவது :- தலை, கையிரண்டு, செவியிரண்டு, மோவாய், புயங்களிரண்டு என்னும் எட்டு அங்கங்களும் நிலத்திலே தோயும்படி வணங்குதல்

பஞ்சாங்க நமஸ்காரமாவது :- தலை, கையிரண்டு, முழந்தாளிரண்டு என்னும் ஐந்துறுப்புக்களும் நிலத்திலே தோயும்படி வணங்குதல்

திரயாங்க நமஸ்காரமாவது :- சிரசிலே இரண்டுகைகளையும் குவித்தல்

நமஸ்காரம் மூன்று தரமாயினும், ஐந்து தரமாயினும், ஏழு தரமாயினும், ஒன்பது தரமாயினும், பன்னிரண்டு தரமாயினும் பண்ணல் வேண்டும் ஒருதரம் இருதரம் பண்ணல் கூடாது

நமஸ்காரம் பண்ணும் போது, கிழக்கேயாயினும் வடக்கேயாயினும் சிரசைவைத்து நமஸ்காரஞ் செய்தல் வேண்டும்

நமஸ்காரஞ் செய்து முடிந்தவுடனே எழுந்து பிரதக்ஷிணம் பண்ணல் வேண்டும்

பிரதக்ஷிணம் பண்ணும் ஆவரணத்திலே ஸ்தூபி நிழலேனும் துவஜஸ்தம்ப நிழலேனும் இருப்பின், அந்நிழலில் மூன்று கூறுநீக்கி எஞ்சிய இரண்டுகூற்றினுள்ளே செல்லல் வேண்டும் சுவாமி உற்சவங் கொண்டருளுங் காலத்திலே உடன் செல்லும்பொழுது அந்நிழலிருப்பினும் நீக்காது செல்லலாம்

அபிஷேக காலத்தில், உட்பிரகாரத்திலே பிரதக்ஷிணம், நமஸ்காரம் முதலியவை பண்ணலாகாது

பிரதக்ஷிணம் முடிந்தவுடன் சந்திதானத்தில் மீண்டும் நமஸ்காரஞ் செய்து உள்ளேபோய்க் கடவுளைத் தரிசித்து சுத்தமான சித்தத்துடனே பக்திரஸம் மிகுந்த ஸ்தோத்திரங்களை இயன்றமட்டும் இராகத்துடனே பாடி ஸ்துதி செய்தல் வேண்டும்

பின், அர்ச்சகரைக்கொண்டு பத்திர புஷ்பங்களினால் சுவாமிக்கு அர்ச்சனை செய்வித்து, தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம்

முதலியவற்றை நிவேதிப்பித்து, கற்பூராராத்திரிகம் பணிமாறப் பண்ணுவித்து. அவருக்குத் தம்மால் இயன்ற தகஷிணை கொடுத்து அவரிடமிருந்து விபூதி பிரசாதங்கள் பெற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும்.

பின், சுவாமியை தரிசித்துக்கொண்டு, புறங்காட்டாது பலிபீடத்துக்கு இப்பால் வந்து, நமஸ்காரஞ்செய்து, வடக்கு முகமாக இருந்து சுவாமியை மனதிலே தியானஞ்செய்து கொண்டு, தன்னால் இயன்ற உரு அவருடைய மந்திரம் ஜெபித்துப் பின் எழுந்து வீட்டுக்குப் போதல் வேண்டும்.

2. சைவசமயம்

பிறப்பும் இறப்பும் உடையவர்கள் பசுக்கள்; பசுக்கள் எண்ணில்லாதவர்கள்; பசுக்களாவார், தேவர் முதலாகக் கிருமிகள் ஈறாக உள்ள சீவர்கள்.

பிறப்பும் இறப்பும் இல்லாதவர், பதி; பதி ஒருவரே. அந்தப் பதி சிவபெருமான். சிவபெருமானுக்குப் பசுக்களெல்லாம் என்றும் அடிமைகள்; சிவபெருமான் அந்தப் பசுக்கள் தோறும் நிறைந்து நின்று அவர்களையெல்லாம் ஆளுந்தலைவர்; ஆதலாற் சிவபெருமான் ஒருவரே பசுபதி *

இந்த உண்மையை விசுவாசித்துச் சிவபெருமானை வழிபடுகிற மார்க்கஞ் சைவசமயம். பலரைப் பரம் என்று கொண்டு வணங்குகிற சமயம் சைவசமயம் ஆகாது. சிவபெருமானிலும் உயர்ந்தவர் உண்டு என்றாவது, சிவபெருமானுக்கு சமத்துவம் உடையவர் உண்டு என்றாவது கொள்வது சிவத்துரோகம்.

சிவபெருமானின் வேறாகாத திருவருளே சிவசத்தி† அந்த சிவசத்தியே பார்வதிதேவியார் என்று சொல்லப்படும். சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுக்கு அருள் செய்யும் பொருட்டுக் கொண்டருளிய மூர்த்தங்கள் :-

* பசுக்களுக்குப் பதி = பசுபதி, பசு - ஆன்மா; பதி - தலைவன்

† சத்தி - வல்லமை.

விநாயகக் கடவுள், சுப்பிரமணியக் கடவுள், வைரவக் கடவுள், வீரபத்திரக் கடவுள் இவர்களுக்குச் செய்யும் வணக்கம், சிவபெருமான் ஒருவரைக் குறித்த வணக்கமேயாம்.

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களைப் பரம் என்று கொண்டு வணங்குகிற மார்க்கஞ் சைவசமயம் என்று மூடர் பலர் சொல்லுகிறார்கள். மனிதர்களைப்போலவே பிறந்தும் இறந்தும் உழலுகிற தேவர்களைப் பரம் என்று கொள்வது சைவசமயத்துக்கு முற்றும் விரோதம். சைவசமயிகள் அஞ்ஞானிகள் (Heathens) என்று கிறிஸ்தவர்கள் வழங்குகிறார்கள். அஞ்ஞானி என்ற சொல்லுக்குப்பொருள் மெய்க்கடவுளை அறிகிற அறிவில்லாதவன்.

கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் கருத்தின்படி தாங்கள் சைவசமயிகளை அஞ்ஞானிகள் என்று வழங்கலாம் என்றால், சைவசமயிகளும் தங்கள் கருத்தின்படி தாங்கள் கிறிஸ்தவர்களை அஞ்ஞானிகள் என்று வழங்கலாமே!

சைவசமயிகள் என்று பெயர் இட்டுக்கொண்டு அநேகமூடர்கள் உயிர்ப்பலி ஏற்கிற துட்டதேவதைகளையும், காடன், மாடன், சுடலைமாடன், காட்டேரி, மதுரைவீரன், கறுப்பன், பதினெட்டாம் படிக்கறுப்பன், சங்கிலிக்கறுப்பன், பெரியதம்பிரான், முனி, கண்ணகி, பேச்சி முதலானவர்களையும் வணங்குகிறார்கள். இந்தியாவில் அநேகமூடர்கள் முகமதியருடைய பள்ளிவாயிலைச் சேவிக்கிறார்கள். இலங்கையில் அநேக மூடர்கள் ரோமன் கத்தோலிக்கருடைய மரியை கோவிலுக்குக் காணிக்கை செலுத்துகிறார்கள்; இவர்கள் எல்லாருஞ் சிவத்துரோகிகள்; இவர்களே அஞ்ஞானிகள்.

சைவசமயத்தைத் தமிழ்ச்சமயம் என்றும், சைவசமயக்கோவிலைத் தமிழ்க்கோவில் என்றும், அறிவில்லாத சனங்கள் வழங்குகிறார்கள். தமிழ் என்பது ஒரு சமயத்தின் பெயரன்று. ஒரு பாஷையின் பெயர்.

பெறுதற்கு அரிய மனிதப்பிறவியைப் பெற்றும், மிகமேலாகிய சைவசமயமரபிலே பிறந்தும், சைவசமயம் இப்படிப்பட்டது; அந்தச் சமயக்கடவுள் இப்படிப்பட்டவர்; அவரை வழிபடுகிற முறைமை இப்படிப்பட்டது என்று ஆராய்ந்து அறிந்துகொண்டு சைவசமயத்தை அநுட்டியாது, நேர்ந்த நேர்ந்தபடி நடப்பது, ஐயையோ! நரகத்துன்பத்துக்குக் காரணம்.

சைவசமயிகள் சைவசமயத்தை அறியாது கெடுவதற்குக் காரணம், சைவசமயத்தைச் சைவசமயக் குருமார்கள் பிரசங்கம் செய்யாது விடுதலே. யாதாயினும் ஒருசமயத்தை அறிந்து பிரசங்கம் செய்யாதவர்கள், அந்தச் சமயத்துக்குத் தாங்கள் குருமார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு திரிவதும், அந்தக் குருத்துவத்துக்கு உரிய பொருளையும் மரியாதையையும் தாங்கள் பெறவிரும்புவதும் என்னை? வெட்கம்! வெட்கம்!!

3. சைவசமயி

விபூதி தரிப்பது மாத்திரமே சைவசமயிகட்கு இலக்கணம் என்று அநேகர் எண்ணுகிறார்கள்.

விபூதி தரிப்பது, மற்சமாமிசம் புசியாது விடுவது இந்த இரண்டு மாத்திரமே சைவசமயிகட்கு இலக்கணம் என்று வேறு அநேகர் எண்ணுகிறார்கள்.

விபூதி தரிப்பது, மற்சமாமிசம் புசியாது விடுவது, மற்சமாமிசம் புசிக்கிறவர் காணாமற் போசனம் செய்வது இந்த மூன்று மாத்திரமே சைவசமயிகட்கு இலக்கணம் என்று வேறு அநேகர் எண்ணுகிறார்கள்; சைவசமயிகட்கு உரிய முக்கிய இலக்கணங்களாவன; -

1. கொலை, களவு, கள்ளுண்ணல், மற்சமாமிசம் புசித்தல், வியபிசாரம், பொய் முதலிய பாவங்களை மரணபரியந்தம் விலக்கி நடப்பது.
2. உயிர்களுக்கு இரங்குதல், மெய்பேசுதல், வறியவர்களுக்கு ஒருபிடி அன்னமாவது கொடுத்தல், செய்ந்நன்றியறிதல்; இந்தத் தருமங்களை மரணபரியந்தம் பாதுகாத்து நடப்பது.
3. பிதா, மாதா, பாட்டன், பாட்டி, தமையன், மாமன், உபாத்தியாயர், குரு, இராசா முதலிய பெரியோர்களை மரணபரியந்தம் உபசரிப்பது.
4. சிவதீக்ஷை பெற்றுக்கொள்வது.
5. விபூதி ருத்ராக்ஷந் தரிப்பது.
6. சந்தியாவந்தனம், சிவத்தியானம், பஞ்சாக்ஷர செபம், சிவஸ்தோத்திரம் இவைகளை மரணபரியந்தம், நித்தமும் ஒரு

பத்து நிமிஷ நேரமாவது மனதை ஒடுக்கி விதிப்படி அன்புடன் செய்து முடிப்பது.

7. நித்தமுமாவது புண்ணிய காலங்களிலாவது சிவலிங்கப் பெருமானை அன்புடன் விதிப்படி வலஞ்செய்து வணங்கித் துதிப்பது.

8. சைவவினாவிடை, சிதம்பரமான்மிய வசனம், பெரிய புராண வசனம் முதலிய புத்தகங்களை வாசித்தாவது கேட்டாவது அறிவது.

9. சிவபெருமானுடைய மகிமையையும், புண்ணிய பாவங்களையும், சிவபெருமானை வழிபடு முறைமையையும், அறிவிக்கிற சைவப்பிரசங்கங்களைக் கேட்டுச் சிந்திப்பது.

10. சிவநிந்தை, சிவசாத்திர நிந்தை, குருநிந்தை, சிவனடியார் நிந்தை இவைகளைக் கேளாது நீக்கிவிடுவது.

11. திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் என்னும் சைவசமய குரவர் நால்வருடைய திரு நகடித்திரங்களிலே, அவரவருடைய சரித்திரத்தைக் கேட்டுச் சிவனடியார் ஒருவருக்காவது அன்னங்கொடுத்து விரதத்துடன் இருப்பது.

12. செய்யத்தகாத பாவத்தைச் செய்தாலும், செய்யத்தக்க புண்ணியத்தைச் செய்யாது விட்டாலும் மனம் பதை பதைத்து அஞ்சி, நடு நடுங்கி, குருவை அடுத்து, அவர்சிவாகமப் பிரகாரம் விதித்த பிராயச்சித்தத்தை விசுவாசத்துடன் செய்துகொள்வது.

4. அநாசாரம்

1. மற்சமாமிசம் புசித்தல்.

2. கள்ளுச் சாராயங்குடித்தல்.

3. மற்சமாமிசம் புசிப்பவர், கள்ளுச் சாராயம் குடிப்பவர், தாழ்ந்தசர்தியார்; அன்னியசமயிகள் என்கிற இவர்களிடத்தாவது, இவர்களுடன் இருந்தாவது, இவர்கள் காணவாவது போசனம் பண்ணுதல்.

4. சனனாசௌசம், மரணாசௌசம் உடையவரிடத்தே போசனம் பண்ணுதல்.
 5. போசனஞ்செய்த உடனே எச்சில் தெளியாது விடுதல்.
 6. எந்தப் பாத்திரத்தையாவது எச்சிலாக்குதல்.
 7. பலகாரம் பழம் முதலியவைகளை எச்சில் பண்ணிப் புசித்தல்.
 8. புகையிலைச் சுருட்டுப் பிடித்தல்.
 9. வெற்றிலை பாக்கு வாயில் இருக்கச் சயனித்தல்.
 10. காலையிலே தந்தகத்தி பண்ணுமுன்னே வெற்றிலை பாக்குப் போடுதல்.
 11. வாயோடு கையையுங் கையோடு பாத்திரத்தையும் அணைத்து, எச்சில் பண்ணித் தண்ணீர் குடித்தல்.
 12. வீட்டு முற்றத்திலும், கிணற்றங்கரையிலும், குளக்கரையிலும், ஆற்றங்கரையிலும், பூந்தோட்டத்திலும், திருவீதியிலும் எச்சில் உமிழ்தல், மலசலங் கழித்தல்.
 13. ஸ்நானத்துக்குஞ் சமையலுக்கும் உபயோகப்படுகிற சலத்திலே செளசம் பண்ணுதல்.
 14. கிணற்றங்கரையில் செளசம் பண்ணுதல்.
 15. செளசத்தின் பொருட்டுப் பாத்திரத்திலே சலமொண்டு வைத்துக்கொள்ளாது மலசலங்கழித்தல்.
 16. செளசஞ்செய்த உடனும், தந்தகத்தி செய்த உடனும், போசனஞ்செய்த உடனும், வாய் கொப்பளித்துக் கால்கழுவாது விடுதல்.
 17. க்ஷௌரம் பண்ணுவித்துக் கொண்டாலும், துக்கவீட்டுக்குப் போனாலும், உடுத்த வஸ்திரத்துடனே முழுகாது விடுதல்.
 18. முகம்மாத்திரம் க்ஷௌரம் பண்ணுவித்துக்கொள்ளுதல்.
 19. மத்தியானத்துக்குப் பின் க்ஷௌரம் பண்ணுவித்தல்.
 20. தைச் சங்கராந்தியிலும், ஆசௌச முடிவிலும் பழைய மட்பாண்டங்களைத் தள்ளாது விடுதல்.
 21. மட்பாண்டங்களை எல்லோரும் காணும்படி வெளியே வைத்தல்.
 22. பாண்டங்களை நாய், காகம் முதலியவை தீண்டவிடுதல்.
 23. ஓரத்திலே துப்பாது வழியிலே துப்புதல்.
 24. கஞ்சா அபின் உண்டல்.
- இந்த அநாசாரங்களை எல்லோரும் விலக்கித் திருத்தமுற நடக்கக்கடவர்கள்.

5. திருக்கோவிலிலும் திரு வீதியிலும் செய்யத்தகாத குற்றங்கள்

1. ஸ்நானம் செய்யாது போதல்.
2. தோய்த்துலராத வேட்டி தரித்துக்கொண்டு போதல்.
3. கால்கழுவாது போதல்.
4. ஆசௌசத்துடன் போதல்.
5. தலையில் வஸ்திரந் தரித்துக் கொள்ளுதல்.
6. சட்டை இட்டுக்கொள்ளுதல்.
7. போர்த்துக்கொள்ளுதல்.
8. மேல்வேட்டி போட்டுக்கொள்ளுதல்.
9. பாதரகை இட்டுக்கொள்ளுதல்.
10. வாகனமேறிக் கொள்ளுதல்.
11. குடைபிடித்துக்கொள்ளுதல்.
12. வெற்றிலை பாக்கு உண்டல்.
13. துப்புதல்.
14. மலசலங் கழித்தல்.
15. மூக்குநீர் சிந்துதல்.
16. மயிர்கோதி முடித்தல்.
17. சூதாடுதல்.
18. சிரித்தல்.
19. சண்டையிடுதல்.
20. வீண்வார்த்தை பேசுதல்.
21. காமப்பற்று வைத்தல்.
22. காலை நீட்டிக்கொண்டிருத்தல்.
23. சயனித்தல்.
24. ஆசனத்திருத்தல்.
25. சுவாமிக்கும் பலிபீடத்துக்கும் குறுக்கே போதல்.
26. சுவாமிக்கும் பலிபீடத்துக்கும் இடையிலே நமஸ்காரம் பண்ணுதல்.

27. சுவாமிக்குக் காலை நீட்டி நமஸ்காரம் பண்ணுதல்.
28. சுவாமிக்குக் காலை நீட்டி அங்கப் பிரதக்ஷிணம் பண்ணுதல்.
29. நிருமாலியத்தைக் கடத்தல்.
30. நிருமாலியத்தை மிதித்தல்.
31. தூபி, துவசத்தம்பம், பலிபீடம், விக் கிரகம் என்னும் இவைகளின் நிழலை மிதித்தல்.
32. விக் கிரகத்தைத் தொடுதல்.

இந்தக் குற்றங்களைச் செய்தவர்கள் நரகத்திலே தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்று ஆகமங்களும் புராணங்களுஞ் சொல்கின்றன. குளிக்கப்போய்ச் சேறு பூசிக்கொள்வது போலச் சுவாமி தரிசனமாகிய புண்ணியஞ் செய்யப்போய்ப் பாவத்தைத் தேடிக்கொள்வது புத்தியன்று. எல்லாரும், இந்தக் குற்றங்களை விட்டு, விதிப்படி சுவாமி தரிசனஞ் செய்து, திருவருளைப் பெற்று உய்யக்கடவார்கள்.

இந்தியாவிலே, உத்தியோகஸ்தர்கள் அநேகர் சுவாமி சந்நிதானத்தில் விதிக்கு விரோதமாகச் சட்டையிட்டுக் கொண்டும், போர்த்துக்கொண்டும், மேல்வேட்டி போட்டுக்கொண்டும், தலையில் வஸ்திரந் தரித்துக்கொண்டும், பாதரகை இட்டுக்கொண்டும், குடைபிடித்துக்கொண்டும் போகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் சமயத்தில் விசுவாசம் உடையவர்களானால், இப்படிச் செய்வார்களா? கிறிஸ்தவர்களுள்ளே கவர்னர் முதலிய பெரிய பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுந் தங்கள் கோயில்களுக்குத் தங்கள் சமயக் கிரமப்படியே போவதை, அவர்கள் காணவில்லையா! தங்களிற்றாழ்ந்த மனுஷர்கள் தங்களெதிரே பாதரகை இட்டுக் கொண்டாயினுங் குடைபிடித்துக்கொண்டாயினும் நின்றால், அவர்களைக் கோபிக்கிறார்களே! இது குற்றம் என்று கொண்டவர்கள், இந்தக் குற்றத்தைத் தங்கள் சுவாமி சந்நிதானத்திலே செய்யத்துணிவது என்ன செருக்கு!

தோத்திரத் திரட்டு தேவாரம்

1. திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளருளிச்செய்த தேவாரப் பதிகங்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுடையசெவியன் விடையேறி யோர் தூவெண் மதிசூடிக்
காடுடையசுடலைப் பொடிபூசியென்னுள்ளங் கவர்கள்வன்
ஏடுடைய மலரான் முனைநாட்பணிந்தேத்தவருள் செய்த
பீடுடையபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே.

வேதமோதிவெண்ணூல்பூண்டு வெள்ளையெருதேறிப்
பூதஞ்சூழப் பொலியவருவார் புலியினுரி தோலார்
நாதாவெனவு நக்காவெனவு நம்பாவெனநின்று
பாதந்தொழுவார் பாவந் தீர்ப்பார் பழனநகராரே.

பூவார்மலர்கொண்டடியார்தொழுவார்புகழ்வார்வானோர்கள்
மூவார்புரங்களரித்தவன்றுமூவர்க்கருள்செய்தார்
தூமாமழைநின்றதிரவெருவித்தொறுவின்னிரையோடு
மாமாம்பிணைவந்தணையஞ்சாரலண்ணாமலையாரே.

கற்றாங்கெரியோம்பிக்கலியைவாராமே
செற்றார்வாழ் தில்லைச்சிற்றம்பலமேய
முற்றாவெண்டிங்கண்முதல்வன்பாதமே
பற்றாநின்றாரைப்பற்றாபாவமே.

வீடலாலவாயிலாய் விழுமியார்கணின்கழல்
பாடலாலவாயிலாய்பரவநின்றபண்பனே
காடலாலவாயிலாய்கபாலி நீள்கடிம்மதில்
கூடலாலவாயிலாய்குலாயதென்னகொள்கையே.

வாழ்கஅந்தணர்வானவரானினம்
வீழ்கதன்புனல்வேந்தனுமோங்குக
ஆழ்கதீயதெல்லாமரனாமமே
குழ்கவையகமுந்துயர்தீர்கவே.

காதலாக்கிச்சிந்துகண்ணீர்மல்கி
யோதுவார்தமைநன்னெறிக்குய்ப்பது
வேதநான்கினுமெய்ப்பொருளாவது
நாதனாமநமச்சிவாயவே.

வானுலாவும் மதிவந்துலாவும் மதின்மாளிகை
தேனுலாவும்மலர்ச்சோலைமல்குந்திகழ்சிக்கலுள்
வேனல்வேளைவிழித்திட்ட வெண்ணெய்ப் பெருமானடி
ஞானமாகதினைவார்வினையாயினையுமே.

கள்ளார்ந்தபூங்கொன்றைமத்தங்கதிர்மதிய
முள்ளார்ந்தசடைமுடியெம்பெருமானாருறையுமிடந்
தள்ளாயசம்பாதிசடாயுவென்பார்தாமிருவர்
புள்ளானார்க்கரையனிடம்புள்ளிருக்கும்வேளுரே.

விருதுகுன்றமா மேருவினாணரவாவனலெரியம்பாப்
பொருதுமுவெயில்செற்றவன்பற்றிநின்றுரைபதி யெந்நாளுங்
கருதுகின்றவூர்கனைகடற்கடிகமழ்பொழிலணிமாதோட்டங்
கருதிநின்று கேதீச்சுரங்கைதொழக்கடுவினையடையாவே.

மண்புகார் வான்புகுவர் மனமினையார் பசியாலுங்
கண்புகார் பினியறியார் கற்றாருங் கேட்டாரும்
விண்புகார் ரெனவேண்டா வெண்மாட நெடுவீதித்
தண்புகாச் சாயக்காட்டெந்தலைவன்றாள் சார்ந்தாரே.

கண்காட்டு நுதலானுங் கனல்காட்டுங் கையானும்
பெண்காட்டு முருவானும் பிறைகாட்டுஞ்சடையானும்
பண்காட்டுமிசையானும் பயிர்காட்டும் புயலானும்
வெண்காட்டிலுறைவானும்விடைகாட்டுங்கொடியானே.

வாழ்ந்தநாளும் மினிவாழு நாளும் மிவையறிதிரேல்
வீழ்ந்தநாளெம் பெருமானையேத்தாவிதி யில்லிகாள்
போழ்ந்ததிங்கட் புரிசடையி னான்றன் புகலுரையே
குழ்ந்தவுள்ளம் முடையீர்க ளுங்கதுயர் தீருமே.

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு ததைடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர வருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறையிறையே.

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் றிருவாலவாயான்றிருநீறே.

வடந்திகழ்மென் முலையானைப்பாகமதாக மதித்துத்
தடந்திரைசேர்புனல்மாதைத் தாழ்சடைவைத்தசதுர
ரிடந்திகழ் முப்புரி நூலர் துன்பமொடின்பமதெல்லாங்
கடந்தவர் காதலில் வாழுங் கற்குடிமாமலையாரே.

நன்றுடையானைத் தீயதிலானை நரைவெள்ளே
றொன்றுடையானையுமை யொருபாக முடையானைச்
சென்றடையாத திருவுடையானைச் சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடையானைக் கூறவென்னுள்ளங் குளிரும்மே.

பாடலநான் மறையன் படிபட்ட கோலத்தன்றிங்கள்
குடலன்முனிலையகுலம்வலனேந்திக்
கூடலர்முவெயிலு மெரியுண்ணக்கூரெரிகொண்டெல்லி
யாடலனாதிரைய னாரூரமர்ந்தானே.

வீடுபி றப்பெளிதாமதனைவினவுதிரேல்வெய்ய
காடிடமாக நின்று கனலேந்திக்கைவீசி
யாடுமவிர்சடையானவன் மேயவாருரைச்சென்று
பாடுதல் கைதொழுதல் பணிதல் கருமமே.

மங்கையர்க்கரசிவளவர்கோன்பாவைவரிவளை கைம்மடமானி
பங்கயச்செல்வி பாண்டிமாதேவி பணிசெய்து நாடொறும்பரவப்
பொங்கழலுருவன் பூதநாயகனால் வேதமும் பொருள்களும்ருளி
யங்கயற்கண்ணி தன்னொடுமர்ந்த வாலவாயாவது மதுவே.

கண்ணவெண்ணீ றணிமார்பிற்றோல்புனைந்
தெண்ணரும்பல்கணமேத்தநின்றாடுவர்
விண்ணவர் பைம்பொழில் வெள்ளடைமேவிய
பெண்ணமர் மேனியெம்பிஞ்ஞகனாரே.

கல்லூர்ப்பெருமணம் வேண்டாகமுமலம்
பல்லூர்ப்பெருமணம்பாட்டுமெய்யாய்த்தில
சொல்லூர்ப்பெருமணஞ்சூடலரேதொண்டர்
நல்லூர்ப்பெருமணமேயநம்பானே.

அன்புறுசிந்தையராகியடியவர்
நன்புறுநல் லூர்ப்பெருமணமேவிநின்
றின்புறு மெந்தையிணையடி யேத்துவார்
துன்புறுவாரல்லர் தொண்டு செய்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

2. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளருளிச் செய்த தேவாரப் பதிகங்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூற்றாயினவா றுவிலக்ககிலீர்
கொடுமைபலசெய்தனநானறியே
னேற்றாயடக்கேயிரவும் பகலும்
பிரியா துவணங்குவனெப்பொழுதுந்
தோற்றா தென்வயிற்றினகம்படியே
குடரோடுதுடக்கிமுடக்கியிட
வாற்றேனடியேனதிகைக்கெடில
வீராட்டானத்து றையம்மானே.

மாதர்பிறைக்கண்ணியானைமலையான் மகளொடும்பாடிப்
போதொடு நீர்சுமந்தேத்திப்புகுவாரவர் பின்புகுவேன்
யாதுஞ்சுவடுபடாமலையாறடைகின்றபோது
காதன்மடப்பிடியோடுங்களிறுவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன்.

சொற்றுணை வேதியன் சோதிவானவன்
பொற்றுணைத்திருந்தடிபொருந்தக்கைதொழக்
கற்றுணைப்பூட்டியோர்கடலிற்பாய்ச்சினும்
நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே.

மாசில்வீணையும்மாலைமதியமும்
வீசுதென்றலும்வீங்கிளவேனிலும்
மூசுவண்டறைபொய்கையும்போன்றதே
யீசனெந்தையிணையடிநீழலே.

பத்தனாய்ப்பாடமாட்டேன்பரமனேபரமயோகீ
யெத்தினாற்பத்திசெய்கேனென்னையிகழவேண்டா
முத்தனேமுதல்வாதில்லையம்பலத்தாடுகின்ற
அத்தாவுன்னாடல்காண்பானடியனேன்வந்தவாரே.

பண்ணினோர்மொழியாளுமைபங்கரோ
மண்ணினார்வலஞ்செய்மறைக்காடரோ
கண்ணினாலுமைக்காணக்கதவினைத்
திண்ணமாகத்திறந்தருள்செய்மினே.

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச் சிற்றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
யென்னம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோவிப் பிறவியே.

அல்ல லென்செயு மருவினை யென்செயுந்
தொல்லை வல்வினைத் தொந்தந்தா னென்செயுந்
தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம் பலவனார்க்
கெல்லை யில்லதோ ரடிமைபூண் டேனுக்கே

நாடி நாரண நான்முக னென்றிவர்
தேடி யுந்திரிந் துங்காண வல்லரோ
மாட மாளிகை சூழ்தில்லை யம்பலத்
தாடி பாதமென் னெஞ்சு ளிருக்கவே

மதுர வாய்மொழி மங்கையோர் பங்கினன்
சதுரன் சிற்றம் பலவன் றிருமலை
யதிர வார்த்தெடுத் தான்முடி பத்திற
மிதிகொள் சேவடி சென்றடைந் துய்மினே

பனைக்கை மும்மத வேழ முரித்தவன்
நினைப்ப வர்மனங் கோயிலாக் கொண்டவன்
அனைத்தும் வேடமா மம்பலக் கூத்தனைத்
தினைத்த னைப்பொழு தும்மறந் துய்வனோ

தீர்த்த னைச்சிவ னைச்சிவ லோகனை
மூர்த்தி யைமுத லாய வொருவனை
பார்த்த னுக்கருள் செய்தசிற் றம்பலக்
கூத்த னைக்கொடி யேன்மறந் துய்வனோ

நன்று நாடொறும் நம்வினை போயறும்
என்று மின்பந் தழைக்க விருக்கலாஞ்
சென்று நீர்திரு வேட்களத் துள்ளுறை
துன்று பொற்சடை யானைத் தொழுமினே

கருப்பு வெஞ்சிலைக் காமனைக் காய்ந்தவன்
பொருப்பு வெஞ்சிலை யாற்புரஞ் செற்றவன்
விருப்பன் மேவிய வேட்களங் கைதொழு
திருப்ப னாகி லெனக்கிட ரில்லையே

விண்ணு ளார்தொழு தேத்தும் விளக்கினை
மண்ணு ளார்வினை தீர்க்குமருந்தினைப்
பண்ணு ளார்பயி லுந்திருக் கோளிலி
அண்ண லாரடி யேதொழு துய்ம்மினே

கைப்போது மலர்தூவிக் காதலித்து வானோர்கள்
முப்போது முடிசாய்த்துத் தொழநின்ற முதல்வனை
அப்போது மலர்தூவி யைம்புலனு மகத்தடக்கி
எப்போது மினியானை யென்மனத்தே வைத்தேனே

மனமெனுந் தோணி பற்றி மதியெனுங் கோலையூன்றிச்
சினமெனுஞ் சரக்கையேற்றிச் செறிகட லோடும்போது
மதனெனும் பாரை தாக்கிமறியும்போதறியவொண்ணா
துனையுனு முணர்வைநல்கா யொற்றியூருடையகோவே

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் மரனஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலம் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே

அங்கத்தை மண்ணுக் காக்கி யார்வத்தை யுனக்கே தந்து
பங்கத்தைப் போக மாற்றிப் பாவித்தேன் பரமா நின்னைச்
சங்கொத்த மேனிச் செல்லா சாதனா ணாயே னுன்னை
எங்குற்றா யென்ற போதே இங்குற்றே னென்கண் டாயே

காயமே கோயிலாகக் கடிமன மடிமையாக
வாய்மையே தூய்மையாக மணமணி யிலிங்கமாக
நேயமே நெய்யும்பாலா நிறையநீ ரமையவாட்டிப்
பூசனை யீசனார்க்குப் போற்றிவிக் காட்டினோமே

நமச்சிவாயவே ஞானமுங் கல்வியும்
நமச்சிவாயவே நானறி விச்சையும்
நமச்சிவாயவே நாநவின் றேத்துமே
நமச்சிவாயவே நன்னெறி காட்டுமே

விறகிற் றீயினன் பாலிற்படு நெய்போல்
மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்
உறவு கோனட் டுணர்வு கயிற்றினால்
முறுக வாங்கிக் கடையமுன் னிற்குமே

செங்க ணானும் பிரமனுந் தம்முள்ளே
எங்குந் தேடித் திரிந்தவர் காண்கிலார்
இங்குந் நேனென் றிலிங்கத்தே தோன்றினான்
பொங்கு செஞ்சடைப் புண்ணிய மூர்த்தியே

வேத நாயகன் வேதியர் நாயகன்
மாத்ரி நாயகன் மாதவர் நாயகன்
ஆதி நாயக னாதிரை நாயகன்
பூத நாயகன் புண்ணிய மூர்த்தியே

நூறு கோடி பிரமர்க ணொங்கினார்
ஆறு கோடிநா ராயண ரங்கனே
ஏறு கங்கை மணலெண்ணி லிந்திரர்
ஈறி லாதவ னீசனொ ருவனே

நங்கையைப் பாகம்வைத்தார் ஞானத்தை நவிலவைத்தார்
அங்கையி லனலும்வைத்தா ரானையி னுரிவைவைத்தார்
தங்கையில் வாளுமவைத்தார் தாமரை மலரும்வைத்தார்
கங்கையைச் சடையுள்வைத்தார் கழிப்பாலைச்சேர்ப்பனாரே

அங்கையு ளனலும் வைத்தா ரறுவகைச் சமயம்வைத்தார்
தங்கையில் வீணைவைத்தார் தம்மடி பரவவைத்தார்
திங்களைக் கங்கையோடு திகழ்தரு சடையுள் வைத்தார்
மங்கையைப் பாகம் வைத்தார் மாமறைக் காடனாரே

விண்ணினார் விண்ணின்மிக்கார் வேதங்க ணான்குமங்கம்
பண்ணினார் பண்ணின்மிக்க பாடலார் பாவந்தீர்க்குங்
கண்ணினார் கண்ணின் மிக்க நுதலினார் காமற்சாய்ந்த
வெண்ணினா ரெண்ணின்மிக்கா ரிடைமருதிடங்கொண்டாரே

கங்கையைச் சடையுள்வைத்தார் கதிர் பொறி யரவும்வைத்தார்
திங்களைத்திகழவைத்தார் திசைதிசை தொழவும்வைத்தார்
மங்கையைப் பாகம்வைத்தார் மான்மறி மழுவும்வைத்தார்
அங்கையுள்ளனவும் வைத்தா ரையனை யாறனாரே.

பொடிதனைப் பூசவைத்தார் பொங்குவெண்ணுலும்வைத்தார்
கடியதோர் நாகம்வைத்தார் காலனைக் காலில்வைத்தார்
வடிவுடை மங்கைதன்னை மார்பிலோர் பாகம்வைத்தார்
அடியினை தொழவும்வைத்தா ரையனை யாறனாரே.

முற்றுணை யாயினானை மூவர்க்கு முதல்வன்றன்னைச்
சொற்றுணை யாயினானைச் சோதியை யாதரித்து
உற்றுணர்ந் துருகியூறி யுள்கசி வுடைபவர்க்கு
நற்றுணை யாவர் போலு நனிபள்ளி யடிகளாரே.

எண்பதும் பத்துமாறு மென்னுள்ளே யிருந்துமன்னிக்
கண்பழக் கொன்று மின்றிக்கலக்க நானலக்கழிந்தேன்
செண்பகந் திகழும் புன்னை செழுந்திரட் குரவம் வேங்கை
நண்புசெய் சோலைகுழந்த நனிபள்ளி யடிகளாரே.

பண்ணினார் பாடலாகிப் பழத்தினி லிரதமாகிக்
கண்ணினார் பார்வையாகிக் கருத்தொடு கற்பமாகி
எண்ணினா ரெண்ணமாகி யேழுல கனைத்துமாகி
நண்ணினார் வினைகடர்ப்பார் நனிபள்ளி யடிகளாமே.

மனைவிதாய் தந்தைமக்கள் மற்றுள சுற்றமென்னும்
வினையுளே விழுந்தழுந்தி வேதனைக் கிடமாகாதே
கனையுமா கடல்குழ்நாகை மன்னுகா ரோணத்தானை
நினையமா வல்லீராகி லுய்யலா நெஞ்சினீரே.

நாயினுங் கடைப்பட்டேனை நன்னெறி காட்டியாண்டாய்
ஆயிர மரவமார்த்த வமுதனே யமுதமொத்து
நீயுமென்னெஞ்சினுள்ளே நிலவினாய் நிலாவிநிற்க
நோயவை சாருமாகி னோக்கிநீ யருள்செயாயே.

புழுவாய்ப்பிறக்கினும் புண்ணியாவுன் னடி யென்மனத்தே
வழுவாதிருக்க வரந்தரவேண்டுமில் வையகத்தே
தொழுவார்க்கிரங்கி யிருந்தருள் செய்பாதிரிப்பிலியூர்ச்
செழுநீர்ப்புனற்கங்கைசெஞ்சடைமேல் வைத்தீவண்ணனே.

நங்கடம்பனைப்பெற்றவள் பங்கினன்
றென்கடம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
றன்கடன்னடி யேனையுந் தாங்குத
லென்கடன்பணி செய்து கிடப்பதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தாண்டகங்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

அரியானையந்தணர் தஞ்சிந்தையானை
யருமறையினகத்தானையனுவையார்க்குந்
தெரியாததத்து வனைத்தேனைப்பாலைத்
திகழொளியைத்தேவர்கடங்கோனைமற்றைக்
கரியானைநான் முகனைக்கலைக்காற்றைக்
கனைகடலைக்குல வரையைக்கலந்து நின்ற
பெரியானைப்பெரும்பற்றப்பிலியூரானைப்
பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாநாளே.

கற்றானைக்கங்கைவார்சடையான்றன்னைக்
காவிரிகுழ்வலஞ்சுழியுங்கருதினானை
அற்றார்க்குமலர்ந்தார்க்குமருள்செய்வானை
யாருரும்புகுவானையறிந்தோமன்றே
மற்றாந்தன்னொப்பாரில்லாதானை
வானவர்களெப்பொழுதும்வணங்கியேத்தப்
பெற்றானைப்பெரும்பற்றப்பிலியூரானைப்
பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாநாளே.

எத்தாயரெத்தந்தையெச் சுற்றத்தா
 ரெம்மாடு சும்மாடாமேவர் நல்லார்
 செத்தால்வந்து தவுவாரொருவரில்லைச்
 சிறுவிறகாற் றீழுட்டிச் செல்லா நிற்பர்
 சித்தாயவேடத்தாய்நீடு பொன்னித்
 திருவானைக்காவுடைய செல்வாவென்ற
 னத்தாவுன் பொற்பாதமடையப்பெற்றா
 லல்லகண்டங் கொண்டடியெனென் செய்கேனே.

வேற்றாகிவிண்ணாகிநின்றாய்போற்றி
 மீளாமேயா என்னைக் கொண்டாய்போற்றி
 யூற்றாகியுள்ளே யொளித்தாய்போற்றி
 யோவாதசத்தத்தொலியே போற்றி
 யாற்றாகியங் கேயமர்ந்தாய் போற்றி
 யாறங்க நால்வேதமானாய் போற்றி
 காற்றாகி யெங்குங்கலந்தாய்போற்றி
 கயிலைமலையானே போற்றிபோற்றி.

நேர்ந்தொருத்தியொருபாகத்தடங்கக்கண்டு
 நிலைதளரவாயிரமாமுகத்தினோடு
 பாய்ந்தொருத்தி படர்சடை மேற்பயிலக்கண்டு
 படவரவப்பனிமதியும்வைத்தசெல்வர்
 தாந்திருந்திதம்வனத்தையொருக்காற்றொண்டர்
 தனித்தொருதண்டு ன்றிமெய்தளராமுன்னம்
 பூந்துருத்தி பூந்துருத்தியென்பீராகிற்
 பொல்லாப்புலாற்றுருத்தி போக்கலாமே.

அப்பனியம்மைநீயையனுந்
 யன்புடையமாமனுமாமியுந்
 ஒப்புடையமாதருமொண்பொருளுந்
 யொருகுலமுஞ்சுற்றமுமோருருந்
 துய்ப்பனவுமுய்ப்பனவுந்தோற்றுவாய்ந்
 துணையாயென்னெஞ்சந்துறப்பிப்பாய்ந்
 இப்பொன்னீயிம்மணிநீயிம்முத்துமந்
 யிறைவனீயேறுர்ந்தசெல்வனீயே.

ஆட்டுவித்தாலாரொவராடாதாரே
 அடக்குவித்தாலாரொருவரடங்காதாரே
 ஓட்டுவித்தாலாரொருவரோடாதாரே
 யுருகுவித்தாலாரொருவருருகாதாரே
 பாட்டுவித்தாலாரொருவர்பாடாதாரே
 பணிவித்தாலாரொருவர்பணியாதாரே
 காட்டுவித்தாலாரொருவர்காணாதாரே
 காண்பாரார்கண்ணுதலாய்காட்டாக்காலே

திருக்கோயிலில்லாததிருவிலூருந்
 திருவெண்ணீறணியாததிருவிலூரும்
 பருக்கோடிப்பத்திமையாற்பாடாஓரும்
 பாங்கினொடுபலதனிகளில்லாஓரும்
 விருப்போடு வெண்சங்கமூதாஓரும்
 விதானமும்வெண்கொடியுமில்லாஓரும்
 அருப்போடுமலர்பறித்திட்டுண்ணாஓரு
 மவையெல்லாமூரல்லஅடவிகாடே

திருநாமமஞ்செழுத்துஞ்செப்பாராகில்
 தீவண்ணர்திறமொருகாற்பேசாராகில்
 ஒருக்காலுந்திருக்கோயில்சூழாராகில்
 உண்பதன் முன்மலர்பறித்திட்டுண்ணாராகில்
 அருநோய்கள்கெடவெண்ணீறணியாராகில்
 அளியற்றார்பிறந்தவாறேதோவென்னில்
 பெருநோய்கண்மிகநலியப்பெயர்த்துஞ்செத்துப்
 பிறப்பதற்கேதொழிலாகியிறக்கின்றாரே

சங்கநிதிபதுமநிதியிரண்டுந்தந்து
 தரணியொடுவானாளத்தருவரேனு
 மங்குவாரவர்செல்வமதிப்போமல்லோம்
 மாதேவர்க்கேகாந்தரல்லராகில்
 அங்கமெலாங்குறைந்தமுகுதொழுநோயராய்
 ஆவுரித்துத்தின்றுழலும்புலையரேனும்
 கங்கைவார்சடைக்கரந்தார்க்கன்பராகில்
 அவர்கண்டிநாம்வணங்குங்கடவுளாரே

நின்னாவார் பிறரன்றிநீயேயானாய்
 நினைப்பார்கண் மனத்துக்கோர்வித்துமானாய்
 மன்னானாய் மன்னவர்க்கோரமுதமானாய்
 மறைநான்குமானாயாறங்கமானாய்
 பொன்னானாய் மணியானாய் போகமானாய்
 பூமிமேற்புகழ்தக்க பொருளேயுன்னை
 என்னானாயென்னா யென்னினல்லா
 லேழையேனென் சொல்லியேத்துகேனே.

எல்லாவுலகமுமானாய் நீயே
 ஏகம்பமேவியிருந்தாய் நீயே
 நல்லாரை நன்மையறிவாய் நீயே
 ஞானசுகடர் விளக்காய் நின்றாய் நீயே
 பொல்லாவினைகளறுப்பாய் நீயே
 புகழ்ச்சேவடி யென்மேல்வைத்தாய் நீயே
 செல்வாய்செல்வந்தருவாய் நீயே
 திருவையாறகலாத செம்பொற் சோதீ.

திருவேயென் செல்வமேதேனே வானோர்
 செழுஞ்சுடரேசெழுஞ்சுடர்நற் சோதிமிக்க
 உருவேயென்னுறவே யென்னானேயுனின்
 உள்ளமேயுள்ளத்தினுள்ளே நின்ற
 கருவேயென்கற்பகமேகண்ணேகண்ணிற்
 கருமணியேமணியாடுபாவாய்காவாய்
 அருவாயவல்வினை நோயடையாவண்ணம்
 ஆவடுதண்டுறையுறை மமரரேறே.

வடியேறுதிரிகுலந்தோன்றுந் தோன்றும்
 வளர்ச்சடைமேலிளமதியந்தோன்றுந்தோன்றும்
 கடியேறுகமழ்கொன்றைக் கண்ணிதோன்றும்
 காதில் வெண்குழைதோடுகலந்துதோன்று
 இடியேறுகளிற்றூரிவைப்போர்வைதோன்றும்
 எழில்திகழுந்திருமுடியு மிலங்கித்தோன்றும்
 பொடியேறுதிருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
 பொழில்திகழும் பூவணத்தெம்புனிதனார்க்கே.

குலம்பொல்லேன்குணம்பொல்லேன்குறியும்பொல்லேன்
 குற்றமேபெரிதுடையேன் கோலமாய
 நலம்பொல்லே னான் பொல்லேன் ஞானியல்லேன்
 நல்லாரோடிசைந்திலேனடுவேநின்ற
 விலங்கல்லேன் விலங்கலாதொழிந்தேனல்லேன்
 வெறுப்பனவுமிகப்பெரிதும் பேசவல்லேன்
 இலம்பொல் லேனிரப்பதல்லா லீயமாட்டேன்
 என்செய்வான் றோன்றினேனேழையேனே

சங்கரனேநின்பாதம் போற்றிபோற்றி
 சதாசிவனேநின்பாதம் போற்றிபோற்றி
 பொங்கரவா நின்பாதம் போற்றிபோற்றி
 புண்ணியனே நின்பாதம் போற்றிபோற்றி
 அங்கமலத்தயனோடு மாலுங்காணா
 அனலுருவா நின்பாதம் போற்றிபோற்றி
 செங்கமலத்திருப்பாதம் போற்றிபோற்றி
 திருமூலட்டானனே போற்றிபோற்றி

திருச்சிற்றம்பலம்

3. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச்செய்த தேவாரப் பதிகங்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

பித்தாபிறைகுடபெருமானேயருளாளா
 எத்தான்மறவாதேநினைக்கின்றேன்மனத்துன்னை
 வைத்தாய்பெண்ணைதென்பால்வெண்ணெய்நல்லூரருட்டுறையு
 ளத்தாவுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே

பொன்னார்மேனியனேபுலித்தோலையரைக்கசைத்து
 மின்னார்செஞ்சடைமேன்மிளிர்கொன்றையணிந்தவனே
 மன்னேமாமணியேமழபாடியுண்மாணிக்கமே
 அன்னேயுன்னையல்லாலினியாரைநினைக்கேனே

மற்றுப்பற்றெனக்கின்றிநின் றிருப்பாதமேமனம்பாவித்தேன்
பெற்றுலும்பிறந்தேனினிப்பிறவாததன்மைவந்தெய்தினேன்
கற்றவர்தொழுதேத்துஞ்சீர்க்கரையூரிற்பாண்டிக்கொடுமுடி
நற்றவாவுனைநான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநாநமச்சிவாயவே

முத்தாமுத்திதரவல்லமுகிழ்மென்முலையாளுமைபங்கா
சித்தாசித்தித்திறங்காட்டுஞ்சிவனேதேவர்சிங்கமே
பத்தாபத்தார்பலர்போற்றும்பரமாபழையனூர்மேய
அத்தாவாலங்காடவுன்னடியார்க்கடியேனாவேனே

மருவார்கொன்றைமதிசூடிமாணிக்கத்தின்மலைபோல
வருவார்விடைமேல்மாதோடுமுகிழ்ந்துபூதப்படைசூழத்
திருமால்பிரமனிந்திரற்குந்தேவர்நாகர்தானவர்க்கும்
பெருமான்கடவூர்மயானத்துப்பெருமானடிகளே

வாழ்வாவதுமாயமிதுமண்ணாவதுதிண்ணம்
பாழ்போவதுபிறவிக்கடல்பசினோய்செய்தபறிதான்
தாழாதறஞ்செய்மின்றடங்கண்ணான்மலரோனும்
கீழ்மேலுறநின்றான்திருக்கேதாரமெனீரே

நந்தார்படைஞானன்பகவேறிந்நனைகவிழ்வாய்
மத்தமதயானையுரிபோர்த்தமணவாளன்
பத்தாகியதொண்டர்தொழுபாலாவியின்கரைமேற்
செத்தாரெலும்பணிவான்றிருக்கேதீச்சரத்தாளே

எங்கேனுமிருந்துன்னடியேனுனைநினைந்தால்
அங்கேவந்தென்னொடுமுடனாகிநின்றருளி
இங்கேயென்வினையையறுத்திட்டெனையாளுங்
கங்காநாயகனேகழிப்பாலைமேயானே

பண்ணிடைத்தமிழொப்பாய் பழத்தினிற்குவையொப்பாய்
கண்ணிடைமணியொப்பாய்கடுவிருட்குடரொப்பாய்
மண்ணிடையடியார்கள்மனத்திடர்வாராமே
விண்ணிடைக்குருகாவூர்வெள்ளடைநீயன்றே

தில்லைவாழந்தணர் தமடியார்க்குமடியேன்
 திருநீலகண்டத்துக்குயவனார்க்கடியேன்
 இல்லையெயென்னாதவியற்பகைக்குமடியேன்
 இளையான்றன் குடிமாறனடியார்குமடியேன்
 வெல்லுமாமிகவல்லமெய்ப்பொருளுக்கடியேன்
 விரிபொழில் சூழ்குன்றையார் விறன்மிண்டற்கடியேன்
 அல்லிமென்முல்லையந்தார் அமர்நீதிக்கடியேன்
 ஆரூரனாரூரிலம்மானுக்காளே

குறைவிலா நிறைவே குணக்குன்றே
 கூத்தனே குழைக்காதுடையாளே
 உறவிலேனுனையன்றி மற்றடியேன்
 ஒருபிழைபொறுத்தா லிழிவுண்டோ
 சிறைவண்டார்பொழில் சூழந்திருவாரூர்ச்
 செம்பொனே திருவாவடுறையுள்
 அறவனையெனையஞ்ச லென்றருளாய்
 ஆரெனக்குற வமரர்களேறே

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகம்

மெய்தானரும்பி விதிர்விதிர்த்துன்விரையார்கழற்கென்
 கைதான்றலைவத்துக்கண்ணீர்ததும்பிவெதும்பியுள்ளம்
 பொய்தான்றவிர்ந்துன்னைப்போற்றிசயசய போற்றியென்னுங்
 கைதானெகிழவிடேனுடையாயென்னைக்கண்டுகொள்ளே

கடையவனேனைக்கருணையினாற்கலந்தாண்டுகொண்ட
 விடையவனேவிட்டிடுதிகண்டாய்விறல் வேங்கையின்தோல்
 உடையவனேமன்னுமுத்தரகோசமங்கைக் கரசே
 சடையவனேதளர்ந்தேனெம்பிரானென்னைத்தாங்கிக்கொள்ளே

பூவேறுகோனும் புரந்தரனும் பொற்பமைந்த
நாவேறுசெல்வியுநாரணனுநான்மறையும்
மாவேறுசோதியும்வானவருந்தாமமறியாச்
சேவேறுசேவடிக்கேசென்றுதாய்கோத்தும்பீ.

பூசுவதும் வெண்ணீறுபூண்பதுவும் பொங்கரவம்
பேசுவதும் திருவாயான்மறைபோலுங்காணே
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
ஈசனவனெவ்வுயிர்க்குமியல்பானான்சாழலோ

முத்திநெறியறியாதமூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறியறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும் வண்ணஞ்
சித்தமலமறுவித்துச் சிவமாக்கியெனையாண்ட
அத்தனெனக்கருளியவாறார் பெறுவாரச்சோவே.

பாரொடுவிண்ணாய்ப்பரந்தவெம்பரனே
பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
சீரொடுபொலிவாய்சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
ஆரொடுநோகேனார்க்கெடுத்துரைக்கேன்
ஆண்டநீயருளிலையானால்
வார்கடலுலகில் வாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரிவாயே.

சோதியேசுடரேகுழொளிவிளக்கே
சுரிசுழற்பணைமுலைமடந்தை
பாதியேபரனேபால்கொள்வெண்ணீற்றாய்
பங்கயத்தயனுமாலறியா
நீதீயேசெல்வத்திருப்பெருந்துறையின்
நிறைமலர்க்குருந்தமேவியசீர்
ஆதியேஅடியேனாதரித்தழைத்தால்
அதெந்துவேயென்றருளாயே.

அம்மையேயப்பாவொப்பிலாமணியே
 அன்பினில்விளைந்தவாரமுதே
 பொய்ம்மையேபெருக்கிப்பொழுதினைச்சுருக்கும்
 புழுத்தலைப்புலையனேன்றனக்குச்
 செம்மையேயாயசிவபதமளித்த
 செல்வமேசிவபெருமானே
 இம்மையேயுன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தேன்
 எங்கெழுந்தருளுவதினியே.

யானேதும் பிறப்பஞ்சேனிறப்பதனுக் கென்கடவேன்
 வானேயும்பெறில்வேண்டேன் மண்ணாள்வான்மதித்துமிரேன்
 றேனேயு மலர்க்கொன்றைச் சிவனேயெம் பெருமானெம்
 மானேயுன்னருள்பெறுநா ளென்றென்றே வருந்துவனே.

பிணியெலாம் வரினுமஞ்சேன் பிறப்பினோ டிறப்பு மஞ்சேன்
 துணிநிலா வணியினான்றன் றொழும்பரோ டமுந்தி யம்மால்
 திணிநிலம் பிளந்துங் காணாச் சேவடி பரவி வெண்ணீறு
 அணிகிலா தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சு மாறே.

உற்றாரையான் வேண்டேனூர்வேண்டேன் பேர்வேண்டேன்
 கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவு மினியமையுங்
 குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாவுன் குரைகழற்கே
 கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே.

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர்விளக்கேயுலப்பிலாவொன்றே
 உணர்வுகுழுகடந்ததோருணர்வே
 தெளிவளர்பளிங்கின்றிரண்மணிக்குன்றே
 சித்தத்துள் தித்திக்குந்தேனே
 அளிவளருள்ளத்தானந்தக்கனியே
 அம்பலமாடரங்காக
 வெளிவளர்தெய்வக்கூத்துகந்தாயைத்
 தொண்டனேன்விளம்புமாவிளம்பே.

ஏகநாயகனையிமையவர்க்கரசை
 என்னுயிர்க்காரமுதியெய்திரில்
 போகநாயகனைப்புயல்வண்ணற்கருளிப்
 பொன்னெடுஞ்சிவிகையாலூர்ந்த
 மேகநாயகனைமிகுதிருவீழி
 மிழலைவிண்ணிழிசெழுங்கோயில்
 யோகநாயகனையன்றிமற்றொன்றும்
 உண்டெனவுணர்கிலேன்யானே.

கற்றவர்விழுங்குங்கற்பகக்கனியைக்
 கரையிலாக்கருணைமாகடலை
 மற்றவரநியாமாணிக்கமலையை
 மதிப்பவர்மனமணிவிளக்கைச்
 செற்றவர்புரங்கள்செற்றவெஞ்சிவனைத்
 திருவீழிமிழலைவீற்றிருந்த
 கொற்றவன்றன்னைக்கண்டுகண்டுள்ளங்
 குளிரவென்கண்குளிர்ந்தனவே.

தனதன்றோழா சங்கராகுல
 பாணியேதானுவே சிவனே
 கனகநற்றானே கற்பகக்கொழுந்தே
 கண்கள்மூன்றுடையதோர் கரும்பே
 யனகனேகுமர விநாயகசனக
 வம்பலத்தமர சேகரனே
 யுனகழலினையென் னெஞ்சினுளினிதாத்
 தொண்டனெனுகருமா நுகரே.

மாலுலாமனந்தந் தென்கையிற்சங்கம்
 வவ்வினான் மலைமகள்மதலை
 மேலுலாந்தேவர் குலமுழுதாளுங்
 குமரவேள் வள்ளிதன் மணாளன்
 சேலுலாங்கழனித் திருவிடைகழியிற்
 றிருக்குராநீழற் கீழ்நின்ற
 வேலுலாந்தடக்கை வேந்தனென்சேந்த
 னென்னுமென் மெல்லியலிவனே.

இடர்கெடுத்தென்னையாண்டு கொண்டென்னுள்
 இருட்பிழம்பற வெறிந்தெழுந்த
 சுடர்மணிவிளக்கினுள் ளொளிவிளங்குந்
 தூயநற்சோதியுட்சோதீ
 அடல்விடைப்பாகாவம்பலக் கூத்தா
 அயனொடுமாலறியாமைப்
 படரொளி பரப்பிப்பரந்து நின்றாயைத்
 தொண்டனேன் பணியுமாபணியே.

நீறணிபவளக்குன்றமே நின்ற
 நெற்றிக்கண்ணுடையதோர் நெருப்பே
 வேறணிபுவனபோகமேயோக
 வெள்ளமே மேருவில்வீரா
 ஆறணிசடையெம்மற்புதக்கூத்தா
 அம்பொன் செயம்பலத்தரசே
 ஏறணிகொடியெம்மீசனேயுன்னைத்
 தொண்டனே னிசையுமாறிசையே.

புவனநாயகனே யகவுயிர்க்கமுதே
 பூரணாவாரணம் பொழியும்
 பவளவாய்மணியே பணிசெய்வர்க்கிரங்கும்
 பசுபதீபன்ன காபரணா
 அவனிஞாயிறுபோன்றருள் புரிந்தடியே
 எனகத்திலுமுகத்தலைமூதூர்த்
 தவளமாமணிப்பூங்கோயிலு மமர்ந்தாய்
 தனியனேன்றனிமை நீங்குவதற்கே.

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுகதில்லைவளர்க நம்பத்தர்கள்
 வஞ்சகர்போயகலப்
 பொன்னின்செய்மண் டபத்துள்ளேபுகுந்து
 புவனியெல்லாம்விளங்க
 அன்னநடைமடவாளுமைகோனடியோ
 முக்கருள்புரிந்து
 பின்னைப்பிறவியறுக்கநெறிதந்த
 பித்தற்குப்பல்லாண்டு கூறுதுமே.

சொல்லாண்டசுருதிப்பொருள்சோதித்த
 தூய்மனத்தொண்டருள்ளீர்
 சில்லாண்டிற்சிதையுஞ்சிலதேவர்
 சிறுநெறிசேராமே
 வில்லாண்டகனகத்திதிரண்மேரு
 விடங்கன்விடைப்பாகன்
 பல்லாண்டென்னும்பதங்கடந்தானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பாலுக்குப்பாலகன்வேண்டியமுதிடப்
 பாற்கடலீந்தபிரான்
 மாலுக்குச்சக்கரமன்றருள்செய்தவன்
 மன்னியதில்லைதன்னுள்
 ஆலிக்குமந்தணர்வாழ்கின்றசிற்றம்
 பலமேயிடமாகப்
 பாலித்துநட்டம்பயிலவல்லானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

மிண்டு மனத்தவர்போமின்கண்மெய்யடியார்கள்
 விரைந்துவம்மின்
 கொண்டுங்கொடுத்துங்குடிசுடியீசற்காட்
 செய்மின்குழாம்புகுந்
 தண்டங்கடந்தபொருளளவில்லதோ
 ரானந்தவெள்ளப்பொருள்
 பண்டுமின்றுமென்றுமுள்ளபொருளென்றே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

5. திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1 உலகெலாம் உணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்
- 2 மாநிலங்கா வலனாவான் மன்னுயிர்க்காக் குங்காலைத்
தானதனுக் கிடையூறு தன்னால்தன் பரிசனத்தால்
ஊனமிகு பகைத்திறத்தால் கள்வரால் உயிர்தம்மால்
ஆனபயம் ஐந்துநீர்த் தறங்காப்பான் அல்லனோ?
- 3 கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினர்
ஓடுஞ் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவார்
கூடும் அன்பின் கும்பிட லேஅன்றி
வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்
4. பெருமையால் தம்மை ஒப்பார்; பேணலால் எம்மைப் பெற்றார்
ஒருமையால் உலகை வெல்வார்; ஊனமேல் ஒன்றும் இல்லார்
அருமையாம் நிலையில் நின்றார்; அன்பினால் இன்பம் ஆர்வார்
இருமையுங் கடந்து நின்றார் இவரை நீ அடைவாய் என்று.
5. சொல்லுவ தறியேன் வாழி! தோற்றிய தோற்றம் போற்றி
வல்லைவந் தருளி என்னைவழித் தொண்டுகொண்டாய் போற்றி
எல்லையில் இன்ப வெள்ளம் எனக்கருள் செய்தாய் போற்றி
தில்லையம் பலத்து ளாடும் சேவடி போற்றி என்ன.
6. ஞாலம் உய்ய நாம் உய்ய நம்பி சைவநன்னெறியின்
சீலம் உய்யத் திருத்தொண்டத் தொகைமுன் பாடச் செழு மறைகள்
ஓலமிடவும் உணர்வரியார் அடியாருடன் உள்தென்றால்
ஆலம் அமுது செய்த பிரான் அடியார் பெருமை அறிந்தாரார்.

7. தூயவெண் ணீறு துதைந்தபொன் மேனியுந் தாழ்வடமும்
நாயகன் சேவடி தைவருஞ் சிந்தையுந் நைந்துருகிப்
பாய்வது போலன்பு நீர்பொழி கண்ணும் பதிக்கச்செஞ் சொல்
மேயசெவ் வாயுமுடையார் புகுந்தனர் வீதியுள்ளே.
8. வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப் புனித வாய் மலர்ந்தமுத
சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.
9. நின்றாலு மிருந்தாலுங் கிடந்தாலும் நடந்தாலும்
மென்றாலுந் துயின்றாலும் விழித்தாலு மிமைத்தாலும்
மன்றாடும் மலர்ப்பாதம் ஒருகாலும் மறவாமை
குன்றாத உணர்வுடையார் தொண்டராய் குணமிக்கர்.
10. என்று மின்பம் பெருகு மியல்பினால்
ஒன்று காதலித் துள்ளமு மோங்கிட
மன்று ளாரடி யாரவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி யுலகெலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

6. திருப்புராணம்

1. விநாயகர்

மண்ணுலகத்தினிற் பிறவிமாசற
எண்ணியபொருளெலாமெளிதின்முற்றுறக்
கண்ணுதலுடையதோர்களிற்றுமாழுகப்
பண்ணவன்மலரடிபணிந்து போற்றுவாம்.

திருவுங்கல்வியுஞ்சீருந்தழைக்கவுங்
கருணைபூக்கவுந்தீமையைக்காய்க்கவும்
பருவமாய்நமதுள்ளம்பழுக்கவும்
பெருகுமாழத்துப்பிள்ளையைப்பேணுவாம்.

நல்லசொற்பொருணாளுநடாத்தவும்
எல்லைகாணரும்பேரின்பமெய்தவும்
வெல்லும்யானை முகத்தினைமேவிவாழ்
வல்லபைக்குரியானைவழுத்துவாம்.

உள்ளமெனுங் கூடத்திலுக்கமெனுந்
தறிநிறுவியுறுதியாகத்
தள்ளரியவன் பென்னுந்தொடர்பூட்டி
யிடைப்படுத்தித்தறுகட்பாசக்
கள்ளவினைப்பகபோதக்கவளமிடக்
களித்துண்டுகருணையென்னும்
வெள்ளமதம்பொழிசித்திவேழத்தை
நினைந்துவருவினைகடர்ப்பாம்.

2. சிவபெருமான்

பூமலர்மிசைவருபுனிதனாதியோர்
தாமுணவரவரியதோர்தலைமையெய்தியே
மாமறைமுதற்கொருவடிவமாகியோன்
காமருசெய்யபூங்கழல்கள் போற்றுவாம்.

நாரணனென்னுந்தேவுநான்முகத்தவனுமுகக்
பூரணன்றானுமாகிப்புவிபடைத்தளித்துமாற்றி
ஆரணமுடிவுந்தேறாவநாதியாயுயிர்கட்கெல்லாங்
காரணனாயமேலோன்கழலினைகருத்துள்வைப்பாம்.

பங்கயன் முகுந்தனாம்பரமென்றுன்னியே
தங்களிருவருஞ்சமர்செய்துற்றுழி
அங்கவர்வெருவரவங்கியாயெழு
பங்கவன்மலரடிபோற்றிசெய்குவாம்.

ஏகனேபோற்றியார்க்குமீசனேபோற்றியம்மை
 பாகனேபோற்றிமேலாம்பரஞ்சுடருருவேபோற்றி
 மேகமர்கழனேபோற்றிவிடைமிசைவருவாய்போற்றி
 மோகமார்தக்கன்வேள்விமுடித்திடுமுதல்வாபோற்றி
 வேதநாயகனேபோற்றிவிண்ணவர் தலைவாபோற்றி
 மாதொருபாகாபோற்றிமறுசமயங்கண்மாள்
 பேதகஞ்செய்வாய்போற்றிபிஞ்ஞகாபோற்றி யான்செய்
 பாதகமனைத்துந்தீர்க்கும்பராபராபோற்றி போற்றி

3. உமாதேவியார்

செறிதருமுயிர் தொறுந்திகழ்ந்துமன்னிய
 மறுவறுமானிடமரபின்மேவியே
 அறுவகைநெறிகளும்பிறவுமாக்கிய
 இறைவிதன்மலரடியிறைஞ்சியேத்துவாம்
 மனிதருந்தேவருமாயா முனிவரும்வந்து சென்னி
 குனிதருஞ்சேவடிக் கோமளமேகொன்றைவார்சடைமேற்
 பனிதருந்திங்களும் பாம்பும்பகீரதியும்படைத்த
 புனிதருநீயுமென்புந்தியெந்நாளும்பொருந்துகவே
 நின்றுமிருந்துங்கிடந்துநடந்துநினைப்பதுன்னை
 என்றும்வணங்குவதுன்மலர்த்தாளெழுதாமறையின்
 ஒன்றும்ரும்பொருளேயருளேயுமையேயிமயத்
 தன்றும்பிறந்தவளேயழியாமுத்தியானந்தமே
 பங்கயற்கண்ணரியபரம்பரனுருவே
 தனக்குரியவடிவமாகி
 இங்கயற்கணகனுலகமெண்ணிறந்த
 சராசரங்களீன்றுந்தாழாக்
 கொங்கையற்கண்மலர்க்கூந்தற்குமரிபாண்
 டியன்மகள் போற்கோலங்கொண்ட
 அங்கையற்கண்மமையிருபாதப்போ
 தெப்போதுமகத்துள்வைப்பாம்

4. சபாபதி

உலகெலாமுணர்ந்தோதற்கரியவன்
நிலவுலாவியநீர் மலிவேணியன்
அலகில் சோதியனம்பலத்தாடுவான்
மலர்சிலம்படிவாழ்த்திவணங்குவாம்.

ஆதியாய்நடுவுமாகியளவிலாவளவுமாகிச்
சோதியாயுணர்வுமாகித்தோன்றியபொருளுமாகிப்
பேதியாவேகமாகிப்பெண்ணுமாயானுமாகிப்
போதியாநிற்குந்தில்லைப்பொதுநடம்போற்றிபோற்றி.

கற்பனைகடந்தசோதிகருணையேயுருவமாகி
அற்புதக்கோலநீடியருமறைச்சிரத்தின்மேலாஞ்
சிற்பரவியோமமாகுந்திருச்சிற்றம்பலத்துணின்று
பொற்புடனடஞ்செய்கின்றபூங்கழல் போற்றிபோற்றி.

ஆரணங்கள் முடிந்தபதத்தானந்தவெளியுலகிற்
காரணங்கற்பனைகடந்தகருணைதிருவுருவாகிப்
பேரணங்கினுடனாகும் பெரும்பற்றப்புலியூர்சேர்
சீரணங்குமணிமாடத்திருச்சிற்றம்பலம் போற்றி.

சீராரும்சதுர்மறையுந்தில்லைவாழந்தணரும்
பாராரும்புலிமுனியும்பதஞ்சலியுந்தொழுதேத்த
வாராருங்கடல்புடைகுழ்வையமெலாமீடேற
எராருமணிமன்றுளெடுத்ததிருவடி போற்றி.

5. சிவகாமியம்மையார்

மன்றின்மணிவிளக்கெனலாமருவுமுகநகைபோற்றி
ஒன்றியமங்கலநாணினொளிபோற்றியுலகும்பர்
சென்றுதொழுவருள்சுரக்கும்சிவகாமசுந்தரிதன்
நின்றதிருநிலைபோற்றிநிலவுதிருவடி போற்றி.

பரந்தெழுந்தசமண் முதலாம் பரசமயவிருணீங்கச்
 சிரந்தழுவுசைவநெறித்திருநீற்றினொளிவிளங்க
 அரந்தைகெட்ப்புகலியர்கோனமுதுசெய்திருமுலைப்பால்
 சுரந்தளித்தசிவகாமசுந்தரிபூங்கழல் போற்றி

6. தக்ஷிணாமூர்த்தி

மும்மலம் வேறுபட்டொழியமொய்த்துயிர்
 அம்மலர்த்தாணிழலடங்குமுண்மையைக்
 கைம்மலர்க்காட்சியிற்கதுவநல்கிய
 செம்மலையலதுளஞ்சிந்தியாதரோ.

கல்லாலின்புடையமர்ந்துநான்மறையா
 றங்கமுதற்கற்றகேள்வி
 வல்லார்கணால்வருக்கும்வாக்கிறந்த
 பூரணமாய்மறைக்கப்பாலாய்
 எல்லாமாயல்லதுமாயிருந்ததனை
 யிருந்தபடியிருந்துகாட்டிச்
 சொல்லாமற் சொன்னவரைநினையாம
 னினைந்துபவத்தொடக்கைவெல்வாம்.

7. சுப்பிரமணியக்கடவுள்

முவிருமுகங்கள் போற்றிமுகம்பொழிகருணைபோற்றி
 ஏவருந்துதிக்கநின்றவீராறுதோள் போற்றிகாஞ்சி
 மாவடிவைகுஞ்செவ்வேண்மலரடி போற்றியன்னான்
 சேவலுமயிலும் போற்றிதிருக்கைவேல் போற்றிபோற்றி.

அருவமுமுருவுமாகியனாதியாய்ப்பலவாயொன்றாய்ப்
 பிரமமாய்நின்றசோதிபிழம்பதோர்மேனியாகக்
 கருணைகூர்முகங்களாறுங்கரங்கள் பன்னிரண்டுங்கொண்டே
 ஒருதிருமுகன் வந்தாங்குதித்தனனலகமுய்ய.

மாயையின்வலியோனாகிமரன்முதலோரைவென்றே
ஆயிரத்தோரெட்டண்டம் அரசசெய்துகநூற்றெட்டுக்
காயமதழிவின்றாகிக்கடவுளர்க்கலக்கண்செய்த
தீயகூர்முதலைச்செற்றகுமரன்றாள்சென்னிவைப்பாம்.

புன்னெறியதனிற்செல்லும் போக்கினைவிலக்கிமேலாம்
நன்னெறியொழுகச்செய்துநவையறுகாட்சிநல்கி
என்னையுமடியனாக்கியிருவினை நீக்கியாண்ட
பன்னிருதடந்தோள்வள்ளல்பாதபங்கயங்கள்போற்றி.

ஆறிருதடந்தோள்வாழ்க அறுமுகம்வாழ்கவெற்பைக்
கூறுசெய்தனிவேல்வாழ்குக்குடம்வாழ்கசெவ்வே
ளேறியமஞ்ஞைவாழ்கயானைதன்னணங்குவாழ்க
மாறிலாவள்ளிவாழ்கவாழ்ககீரடியாரெல்லாம்.

8. பைரவக்கடவுள்

பரமனை மதித்திடாப்பங்கயாசனன்
ஒருதலைகிள்ளியேயொழிந்தவானவர்
குருதியுமகந்தையுங்கொண்டுதண்டமுன்
புரிதருவடுகனைப்போற்றிசெய்குவாம்.

வெஞ்சினப்பரியழன்மீதுபோர்த்திடு
மஞ்சனப்புகையெனவாலமாமெனச்
செஞ்சுடர்ப்படவமேற்செறித்தமாமணிக்
கஞ்சுககடவுள்பொற்கழல்களேத்துவாம்.

9. திருநந்திதேவர்

ஐயிருப்புராணநூலமலற்கோதியுஞ்
செய்யபன்மறைகளுந்தெரிந்துமாயையான்
மெய்யறுகுழ்புகல்வியாதனீட்டிய
கையடுநந்திதன்கழல்கள் போற்றுவாம்.

அங்கணன்கயிலைகாக்குமகம்படித்தொழின்மைபூண்டு
நங்குருமரபுக்கெல்லாமுதற்குருநாதனாகிப்
பங்கயத்துளவநாறும்வேத்திரப்படைபொறுத்த
செங்கையம்பெருமானந்திசீரடிக்கமலம்போற்றி.

10. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

பண்டைவல்வினையினாற்பாயுடுத்துழல்
குண்டரைவென்றுமுன்கூடல்வையியே
வெண்டிருநீற்றெழில்விளங்கச்செய்திடு
தண்டமிழ்விரகன்மெய்த்தாள்கள் போற்றுவாம்

11. திருநாவுக்கரசு நாயனார்

பொய்யுரைநூல்சிலபுகலுந்தீயமண்
கையர்கள்பிணித்துமுன்கடலகத்திடு
வெய்யகற்றோணியாய்மிதப்பமேற்படு
துய்யசொல்லரசர்தாடொழுதுபோற்றுவாம்.

12. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

வறந்திடுபொய்கைமுன்னிரம்பமற்றவண்
உறைந்திடுமுதலைவந்துதிப்பவன்னதால்
இறந்திடுமகன்வளர்ந்தெய்தப்பாடலொன்
றறைந்திடுசுந்தரனடிகள் போற்றுவாம்.

13. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

கந்தமொடுயிர் படுங்கணபங்கமெனச்
சிந்தைகொள்சாக்கியர்தியங்கமுகராய்
முந்தொருமுகையைமொழிவித்தெந்தைபால்
வந்திடுமடிகளைவணக்கஞ்செய்குவாம்.

14. அறுபத்துமூவர்

தத்துமுதெயின்மூன்றுந்தழலெழ
முத்துமூரன்முகிழ்த்தநிராமய
சித்துமூர்த்தியின்றாளிணைசேரறு
பத்துமூவர்பதமலர்போற்றுவாம்.

15. சண்டேஸ்வரர்

பொன்னங்கடுக்கைமுடிவேய்ந்த
புனிதற்கமைக்கும்பொருளன்றி
மின்னுங்கலனாடைகள் பிறவும்
வேறுதனக்கென்றமையாமே
மன்னுந்தலைவன்பூசனையில்
மல்கும் பயனையடியார்கள்
துன்னும்படி பூசனைகொள்ளுந்
தூயோனடித்தாமரைதொழுவாம்.

16. சரஸ்வதி

தாவறுமுலகெலாந்தந்தநான்முகத்
தேவுதன்றுணைவியாய்ச்செறிந்தபல்லுயிர்
நாவுதொறிருந்திடுநலங்கொள்வாணிதன்
பூவடிமுடிமிசைப் புனைந்து போற்றுவாம்.

பழுதகன்ற நால்வகைச்சொன்மலரெடுத்துப்
 பத்திபடப்பரப்பித்திக்கு
 முழுதகன்றுமணந்து சுவையொழுகியணி
 பெறமுக்கண்மூர்த்திதாளிற்
 ரொழுதகன்றவன்பெனுநார்தொடுத்தலங்கல்
 சூட்டவரிச்சரும்புந்தேனுங்
 கொழுதகன்றவெண்டோட்டுமுண்டகத்தா
 ளடிமுடிமேற்கொண்டுவாழ்வாம்
 வெண்மலரும்வெண்பணியும்வெண்கலையும்
 வெண்மணியும்வேய்ந்துவாச
 வெண்மலரின்வீற்றிருந்து பழங்கருணை
 பூத்துவண்டுவிளரிபாடக்
 கண்மலருமாயிரத்தோடவிழ்த்துமுகை
 நெகிழ்த்தகமலத்தின்வாமெண்
 கண்மலருஞ்சதுர்முகத்தோனாவில்வளர்
 வாணிபதங்கருத்துள்வைப்பாம்

17. சேக்கிழார் நாயனார்

தூக்குசீர்த்திருத்தொண்டத்தொகைவிரி
 வாக்கினாற்சொல்லவல்லபிரானெங்கள்
 பாக்கியப்பயனாய்ப்பதிசூன்றைவாழ்
 சேக்கிழானடிசென்னியிருத்துவாம்

திருப்புசுழ்

1. ஆறுமுகக் கடவுள் துதி (திருவருணை)

ஏறுமயி லேறிவினை யாடுமுக மொன்றே
 ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே
 கூறுமடியார்கள் வினை தீர்க்குமுக மொன்றே
 குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகமொன்றே

மாறுபடு சூரரை வதைத்தமுக மொன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுக மொன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளல் வேண்டும்
ஆதியரு ணாசல மமர்ந்த பெருமானே

2. விநாயகர் துதி

தத்தன தனதன தத்தன தனதன
தத்தன தனதன தனதான

கைத்தல நிறைகனி அப்பமொ டவல்பொரி	
கப்பிய கரிமுக	னடிபேணிக்
கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவ	
கற்பக மெனவினை	கடிதேகும்
மத்தமும் மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்	
மற்பொரு திரள்புய	மதயானை
மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை	
மட்டனிழ் மலர்கொடு	பணிவேனே
முத்தமி முடைவினை முற்படு கிரிதனில்	
முற்பட எழுதிய	முதல்வோனே
முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்	
அச்சது பொடிசெய்த	அதிதீரா
அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்	
அப்புன மதனிடை	இபமாகி
அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை	
அக்கண மணமருள்	பெருமானே

3. சுப்பிரமணியர் துதி.

தத்தத்தன தத்தத்தனதன
தத்தத்தன தத்தத்தனதன
தத்தத்தன தத்தத்தனதன தனதான

- முத்தைத்தரு பத்தித்திருநகை
அத்திக்கிறை சத்திச்சரவண
முத்திக்கொருவித்துக்குருபர னெனவோதும்
- முக்கட்பர மற்றுச் சுருதியின்
முற்பட்டது கற்பித்திருவரு
முப்பத்துமு வார்க்கத்தமரரு மடிபேணப்
- பத்துத்தலை தத்தக்கணைதொடு
ஒற்றைக்கிரி மத்தைப்பொருதொரு
பட்டப்பகல் வட்டத்திகிரியி விரவாக
- பத்தற்கிர தத்தைக்கடவிய
பச்சைப்புயன் மெச்சத்தகுபொருள்
பட்சத்தொடு ரட்சித்தருள்வது மொருநாளே
- தித்தித்தெய வொத்தப்பரிபுர
நிர்த்தப்பதம் வைத்துப்பயிரவி
திக்கொட்கநடிக்கக்கமுகொடு கமுதாடத்
- திக்குப்பரி அட்டப் பயிரவர்
தொக்குத் தொகு தொக்குத் தொகுதொகு
சித்ரப்பவு ரிக்குத்ரிகடக மெனவோதக்
- கொத்துப்பறை கொட்டக்களமிசை
குக்குக்கு குக்குக்குகு
குத்திப்புதை புக்குப்பியென முதுகுகை
- கொட்புற்றெழ நட்பற்றவுணை
வெட்டிப்பலி யிட்டுக்குலகிரி
குத்துப்பட வொத்துப் பொரவல பெருமாளே

4. திருப்பரங்குன்றம்

தனனதந்த தத்தத்தனந்த
தனனதந்த தத்தத்தனந்த
தனனதந்த தத்தத்தனந்த தனதான.

கருவடைந்து பத்துற்றதிங்கள்
வயிறிருந்து முற்றிப்பயின்று
கடையில்வந்து தித்துக்குழந்தை வடிவாகி

கழுவியங்கெடுத்துச்சுரந்த
முலையருந்தி விக்கிக்கிடந்து
கதறியங்கை கொட்டித்தவழ்ந்து நடமாடி

அரைவடங்கள் கட்டிச்சதங்கை
யிடுகுதம்பை பொற்கட்டிதண்டை
அவையணிந்து முற்றிக்கிளர்ந்து வயதேறி

அரியபெண்கள் நட்பைப்புணர்ந்து
பிணியுழன்று சுற்றித்திரிந்த
தமியனுன்கிரு பைச்சித்தமென்று பெறுவேனோ

இரவியிந்த்ரன் வெற்றிக்குரங்கி
னரசரென்று மொப்பற்றவுந்தி
யிறைவனென்கி எனக்கர்த்தனென்றும் நெடுநீலன்

எரியதென்றும் ருத்ரற்சிறந்த
அநுமனென்றும் ஒப்பற்றவண்டர்
எவருமிந்த வார்க்கத்தில்வந்து புனமேவ

அரியதன்ப டைக்கர்த்தரென்று
அசுரதங்கி னைக்கட்டைவென்ற
அரிமுகுந்தன் மெச்சுற்றபண்பின் மருகோனே

அயனையும் புடைத்துச் சினந்து
உலகமும் படைத்துப் பரிந்து
அருள் பரங்கி ரிக்குட் சிறந்த

பெருமானே.

5. திருச்செந்தூர்

தனனா தனந்த தனதான

வரியார் கருங்கண்
மகவாசை தொந்த
இருபோது நைந்து
இருதாளினன்பு
பரிபாலனஞ் செய்
பரமேசுரன்
அரிகேசுவன்
அலைவாயமர்ந்த

மடமாதர்
மதுவாகி
மெலியாதே
தருவாயே
தருள்வோனே
னருள்பாலா
மருகோனே
பெருமானே.

6. திருவாவினன்குடி (பழநி)

தன்னதன தானதந்த தன்னதன தானதந்த
தன்னதன தானதந்த தனதான

கருவினுரு வாகிவந்து வயதளவி லேவளர்ந்து
கலைகள் பல வேதெரிந்து மதனாலே
கரியகுழல் மாதர் தங்கள் அடிசுவடு மார்புதைந்து
கவலைபெரிதாகிநொந்து மிகவாடி
அரகரசி வாயவென்று தினமுநினை யாமல்நின்று
அறுசமய நீதியொன்றும் அறியாமல்
அசனமிடு வார்கள் தங்கள் மனைகள் தலை வாசல்நின்று
அநுதினமு நாணமின்றி அழிவேனோ

உரகபட மேல்வளர்ந்த பெரியபெரு மாளரங்கர்
 உலகளவு மால்மகிழ்ந்த மருகோனே
 உபயகுல தீபதுங்க விருதுகவி ராஜசிங்க
 உறைபுகலி யூரிலன்று வருவோனே

பரவைமனை மீதிலன்று ஒருபொழுது தூதுசென்ற
 பரமனருளால்வளர்ந்த குமரேசா
 பகையசுரர் சேனைகொன்று அமரர்சிறை மீளவென்று
 பழனிமலை மீதில்நின்ற பெருமானே.

தான தந்தன தானான தானன
 தான தந்தன தானான தானன
 தான தந்தன தானான தானன தனதான

நாத விந்துக லாதீ நமோநம
 வேத மந்த்ரசொ ரூபா நமோநம
 ஞான பண்டித சாமீ நமோநம வெகுகோடி

நாம சம்புகு மாரா நமோநம
 போக அந்தரி பாலா நமோநமே
 நாக பந்தம யூரா நமோநம பரகூரர்

சேத தண்டவி நோதா நமோநம
 கீத கிண்கிணி பாதா நமோநம
 தீர சம்ப்ரம வீரா நமோநம கிரிராஜ

தீப மங்கள ஜோதீ நமோநம
 தூய அம்பல லீலா நமோநம
 தேவ குஞ்சரி பாகா நமோநம அருள்தாராய்

ஈத லும்பல கோலால பூஜையும்
ஓத லுங்குண ஆசார நீதியும்
ஈர முங்குரு சீர்பாத சேவையு மறவாத

ஏழ்த லம்புகழ் காவேரியால்விளை
சோழ மண்டல மீதே மனோகர
ராஜ கெம்பீர நாடாளு நாயக வயலூரா

ஆத ரம்பயி லாருரர் தோழமை
சேர்தல் கொண்டவ ரோடே முனாளினில்
ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகயி லையிலேகி

ஆதி யந்தவு லாவாசு பாடிய
சேரர் கொங்குவை காலூர் நனாடதில்
ஆவினன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமானே

7. திருவேரகம் (சுவாமிமலை)

தனதனை தானதந்த தனதனை தானதந்த
தனதனை தானதந்த தனதான

சரணகம லாலயத்தை அரைநிமிஷ நேரமட்டில்
தவமுறை தியானம்வைக்க அறியாத
சடகசட மூடமட்டி பவலினையி லேசனித்த
தமியன்மிடி யால்மயக்கம் உறுவேனோ

கருணைபுரி யாதிருப்ப தெனகுறையி வேளைசெப்பு
கயிலைமலை நாதர் பெற்ற குமரோனே
கடகபுய மீதுரத்ன மணியணிபொன் மாலைசெச்சை
கமழுமண மார்கடப்பம் அணிவோனே

தருணமிதை யாமிகுத்த கனமதுறு நீள்சவுக்ய
 சகலசெல்வ யோகமிக்க பெருவாழ்வு
 தகைமைசிவ ஞானமுத்தி பரகதியு நீகொடுத்து
 தவிபுரிய வேணு நெய்த்த வடிவேலா

அருணதள பாதபத்ம மதுநிதமு மேதுதிக்க
 அரியதமிழ் தானளித்த மயில் வீரா
 அதிசயம நேகமுற்ற பழனிமலை மீதுதித்த
 அழகதிரு வேரகத்தின் முருகோனே.

8. சுயிலை மலை

தனனதனத் தனதான தனனதனத் தனதான

பூமியதனிற் ப்ரபுவான புகலியில்வித் தகர்போல
 அமிர்தகவித் தொடைபாட அடிமைதனக் கருள்வாயே
 சமரிலெதிர்த் தசுரர்மாளத் தனியயில்விட் டருள்வோனே
 நமசிவயப் பொருளோனே ரசதகிரிப் பெருமானே.

9. திருத்தணிகை

தனத்தன தத்தனத் தனதான

நினைத்த தெட்டனையிற் றவறாமல்
 நிலைத்த புத்திதனைப் பிரியாமற்
 கனத்த தத்துவமுற் றழியாமற்
 கதித்த நித்தியசித் தருள்வாயே
 மனித்தர் பத்தர்தமக் கெளியோனே
 மதித்த முத்தமிழிற் பெரியோனே
 செனித்த புத்திரிரிற் சிறியோனே
 திருத்த ணிப்பதியிற் பெருமானே.

10. திருச்சிராப்பள்ளி

தனனதனனத் தனதான

பகலிரவினிற்

பதிகுருவெனத்

ரகசியமுரைத்

ரதநிலைதனைத்

இகபரமதற்

இயலிசைமுத்

சகசிரகிரிப்

சரவணபவ

றடுமாறா

தெளிபோதா

தநுபூதி

தருவாயே

கிறையோனே

தமிழோனே

பதிவேளே

பெருமானே.

11. வள்ளியூர்

தைய தானன தனதான தைய தானன தனதான

அல்லில் நேருமின் னதுதானு மல்ல தாகிய

கல்லி னேரஅ வழிதோறுங் கையும் நானுமுன

சொல்லி நேர்படு முதுகுரர் தொய்ய லூர்கெட

வல்லி மாரிரு புறமாக வள்ளி யூருறை

வுடல்மாயை

லையலாமோ

விடும்வேலா

பெருமானே.

12. கதிர்காமம்

தானதன தானத் தனதான

தானதன தானத் தனதான

மாதர்வச மாயுற் றுழல்வாரும்

மாதவமெ ணாமற்

தீதகல வோதிப் பணியாரும்

தீநரக மீதிற்

நாதவொளி யேநற் குணசீலா

நாரியிரு வோரைப்

சோதிசிவ ஞானக்குமரேசா

தோமில்கதிர் காமப்

நிரிவாரும்

றிகழ்வாரே

புணர்வோனே

பெருமானே.

13. திருவருணை

தான தத்த தான தனா தனாதன
தான தத்த தான தனா தனாதன
தான தத்த தான தனா தனாதன தனதான

சீர்சிறக்குமேனி பசேல் பசேலென

நூபு ரத்தி னோசை கலீர் கலீரென

சேர விட்ட தாள்கள் செவேல் செவேலென வருமானார்

சேக ரத்தின் வாலை சிலோர் சிலோர்களும்

நூறு லக்ஷ கோடி மயால் மயால்கொடு

தேடியொக்க வாடி யையோ வையோவென மடமாதர்

மார்ப டைத்த கோடு பளீர் பளீரென

ஏய லித்தெ னாவி பகீர் பகீரென

மாம சக்கி லாசை யுளோ முளோமென நினைவோடி

வாடை பற்று வேளை அடா அடாவென

நீம யக்கமேது சொலாய் சொலாயென

வாரம் வைத்த பாத மிதோ இதோவென அருள்வாயே

பார தத்தை மேரு வெளீ வெளீதிகழ்

கோடொ டித்த நாளில் வரைஇ வரைஇபவர்

பானிறக்க ணேசர் குவா குவாகனர் இளையோனே

பாடன் முக்ய மாது தமீழ் தமீழிறை

மாமு நிக் குகாதி லுணார் லுணார்விடு

பாச மற்ற வேத குரு குருபர குமரேசா

போர்மி குத்த குரன் விடோம் விடோமென

நேரெ திர்க்க வேலை படர் படரென

போய றுத்தபோது குபீர் குபீரென வெகுசோரி

பூமி யுக்க வீசு குகா குகா திகழ்

சோலை வெற்பின் மேவு தெய்வா தெய்வானைதொள்

பூணி யிச்சை யாறு புயா புயாறுள பெருமானே.

8. திருமொழி

வாடினேன் வாடி வருந்தினேன் மனத்தால்
 பெருந்துயரிடும்பையில்பிறந்து
 கூடினேன் கூடிஇளையவர்தம்மோடு
 அவர்தரும் கலவியேகருதி
 ஓடினேன் ஓடி உவப்பதோர் பொருளால்
 உணர்வெனும்பெரும்பதம் தெரிந்து
 நாடினேன் நாடிநான்கண்டுகொண்டேன்
 நாராயணாவென்னும் நாமம்.

குலந்தரும்; செல்வம் தந்திடும்; அடியார்
 படுதுயராயின எல்லாம்
 நிலந்தரம் செய்யும்; நீள்விசும் பருளும்
 அருளொடு பெருநிலம் அளிக்கும்;
 வலந்தரும்; மற்றுந் தந்திடும்; பெற்ற
 தாயினும் ஆயின செய்யும்;
 நலந்தரும் சொல்லைநான் கண்டு கொண்டேன்
 நாராயணா என்னும் நாமம்.

யானும் தானா யொழிந்தானை,
 யாதும் எவர்க்கும் முன்னோனை
 தானும் சிவனும் பிரமனும்
 ஆகிப் பணைத்த தனிமுதலை,
 தேனும் பாலும் கன்னலும்
 அமுதுமாகித் தித்தித்தென்
 ஊனில் உயிரில் உணர்வினில்
 நின்ற வொன்றை யுணர்ந்தேனே

பச்சைமா மலைபோல் மேனி
 பவளவாய்க் கமலச் செங்கண்
 அச்சதா அமர ரேறே
 ஆயர்தங் கொழுந்தே யென்னும்
 இச்சுவை தவிர யான்போய்
 இந்திர லோக மாளும்
 அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்
 அரங்கமா நகரு ளானே.

தாயே தந்தையென்றும் தாரமே கிளைமக்களென்றும்
 நோயேபட்டொழிந்தேன் உன்னைக் காண்பதோராசையினால்
 வேயம்பூம்பொழில் சூழ்விரையார் திருவேங்கடவா
 நாயேன்வந்து அடைந்தேன்நல்கி ஆளென்னைக் கொண்டருளே.

9. திருமந்திரம்

நடுவுநின்றார்க்கன்றி ஞானமுமில்லை
 நடுவுநின்றார்க்கு நரகமுமில்லை
 நடுவுநின்றார் நல்லதேவருமாவார்
 நடுவுநின்றார் வழி நானு நின்றேனே.

அன்புஞ்சிவமுமிரண்டென்பரறிவிலார்
 அன்பேசிவ மாவதாருமறிகிலார்
 அன்பே சிவமாவதாருமறிந்தபின்
 அன்பேசிவமாயமாந்திருந்தாரே.

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
 யிந்தி னிளம்பிறை போலு மெயிற்றனை
 நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
 புந்தியில் வைத்தடி போற்று கின்றேனே.

சிவனோ டொக்குந் தெய்வந் தேடினுமில்லை
 யவனோ டொப்பாரிங் கியாவரு மில்லை
 புவனங் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னுந்
 தவளச் சடைமுடித் தாமரை யானே.

யாவர்க்கு மாமிறை வற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பசு வுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாமுண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னுரை தானே.

அரகர வென்ன வரியதொன் றில்லை
யரகர வென்ன வறிகிலர் மாந்த
ரரகர வென்ன வமரரு மாவ
ரரகர வென்ன வறும்பிறப் பன்றே.

கங்காளன் பூசங் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூசி மகிழ்வீரே யாமாகிற்
றங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவகதி
சிங்கார மான திருவடி சேர்விரே.

பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றும்
பெறுதற் கரிய பிரானடி பேணார்
பெறுதற் கரிய பிராணிக ளெல்லாம்
பெறுதற் கரியதோர் பேறிழந் தாரே.

சிவசிவ வென்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவசிவ வென்றிடத் தீவினை மாளுஞ்
சிவசிவ வென்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ வென்னச் சிவகதி தானே.

10. பதினொராந் திருமுறை

திருவாக்குஞ் செய்கருமங்கை கூட்டுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும்பீடும் பெருக்கு - முருவாக்கு
மாதலால்வானோ ருமானை முகத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர் தங்கை.

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்கவல்லான்
விநாயகனே வேட்கைதணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கு மண்ணிற்கு நாதனுமாந்தன்மையினாற்
கண்ணிற்பணிமின்கனிந்து.

உன்னையொழியவொருவரையு நம்புகிலேன்
பின்னையொருவரையான் பின்செல்கேன் - பன்னிருகைக்
கோலப்பாவானோர்கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்திவாழ்வே.

முருகனே செந்திமுதல்வனே மாயோன்
மருகனேயீசன் மகனே - யொருகைமுகன்
றம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்காலெப்பொழுதும்
நம்பியேகை தொழுவேனான்.

சிந்தனை செய்ய மனமமைத்
தேன் செப்ப நாவமைத்தேன்
வந்தனை செய்யத் தலையமைத்
தேன்கை தொழுவமைத்தேன்
பந்தனை செய்வதற் கன்பமைத்
தேன்மெய் யரும்ப வைத்தேன்
வெந்தவெண் ணீறணி யீசற்
கிவையான் விதித்தனவே.

பொய்யா நரகம் புகினுந்
துறக்கினும் போந்து புக்கிங்
குய்யா வுடம்பினோ டுர்வ
நடப்ப பறப்பவென்று
நையா விளியினு நானில
மானினு நான்மறைசேர்
மையார் மிடற்றா னடிமற
வாவரம் வேண்டுவனே.

11. இராமலிங்க சுவாமி பாடல்

துதிபெறு கணபதி யிணையடி மலரும்
பதிதரு சரவண பவன்மல ரடியுங்
கதிதரு பரசிவ னிவலணி கழலும்
மதியுற மனனிடை மருவுது மிகவே.

கலைநிறைகணபதி சரணஞ் சரணம்
கஜமுக குணபதி சரணஞ் சரணம்
தலைவனி னிணையடி சரணஞ் சரணம்
சரவண பவருக சரணஞ் சரணம்
சிலைமலை யுடையவ சரணஞ் சரணம்
சிவசிவ சிவசிவ சரணஞ் சரணம்
உலைவறு மொருபரை சரணஞ் சரணம்
உமைசிவை யம்பிகை சரணஞ் சரணம்.

படமுடியா தினித்துயரம் படமுடியா தரசே
பட்டதெல்லாம் போதுமிந்தப் பயந்தீர்த்திப்பொழுதென்
உடலுயிரா தியவெல்லாம் நீ யெடுத்துக் கொண்டுன்
உடலுயிரா தியவெல்லா முவந்தெனக்கே யளிப்பாய்
வடலுறுசிற் றம்பலத்தே வாழ்வாயென் கண்ணுண்
மணியேயென் குருமணியே மாணிக்க மணியே
நடனசிகா மணியேயென் னவமணியே ஞான
நன்மணியே பொன்மணியே நடராஜ மணியே.

வாழையடி வாழையென வந்ததிருக் கூட்ட
மரபினியா னொருவனன்றோ வகையறியே னிந்த
ஏழைபடும் பாடுனக்குத் திருவுளச் சம்மதமோ
இதுதகுமோ இதுமுறையோ இதுதருமந் தானோ
மாழைமணிப் பொதுநடஞ் செய் வள்ளால்யா னுனக்கு
மகனலனோ நீயெனக்கு வாய்த்ததந்தை யலையோ
கோழையுல குயிர்த்துயர மினிப்பொறுக்க மாட்டேன்
கொடுத்தருனின் னருளொளியை கொடுத்தருளிப்பொழுதே.

படமாட்டேன் துயர்சிறிதும் படமாட்டேனினிநான்
 பயப்படவு மாட்டேனும் பதத்துணையே பிடித்தேன்
 விடமாட்டேன் ஏமாந்து விடமாட்டேன் கண்டார்மெய்ம்
 மையிது நும்மாணை விளம்பினனும் மடியேன்
 கெடமாட்டேன் பிறர்மொழிகள் கேட்டிடவு மாட்டேன்
 கிளரொளியம் பலத்தாடல் வளரொளிநும் மல்லால்
 நடமாட்டேன் என்னுளத்தேனான் சாகமாட்டேன்
 நல்ல திருவருளாலே நான்நானானேனே
 கோடையிலே யிளைப் பாற்றிக் கொள்ளும்வகைகிடைத்த
 குளிர்ந்தருவே தருநிழலே நிழல்கனிந்த கனியே
 ஓடையிலே யூறுகின்ற தீஞ்சுவைத்தண்ணீரே
 யுகந்த தண்ணீ ரிடைமலர்ந்த சுகந்தமண மலரே
 மேடையிலே வீசுகின்ற மெல்லியபூங் காற்றே
 மென்காற்றில் விளைசுகமே சுகத்திலுறும் பயனே
 யாடையிலே யெனைமணந்த மணவாளாபொதுவி
 லாடுகின்ற வரசேயென் னலங்கவணிந் தருளே
 கல்லார்க்குங் கற்றவர்க்குங் களிப்பருளுங் களிப்பே
 காணார்க்குங் கண்டவர்க்குங் கண்ணளிக்குங் கண்ணே
 வல்லார்க்கு மாட்டார்க்கும் வரமளிக்கும் வரமே
 மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும் மதிகொடுக்கும்மதியே
 நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடுநின்ற நடுவே
 நரர்களுக்குஞ் சுரர்களுக்கும்நலங்கொடுக்குநலமே
 எல்லார்க்கும் பொதுவி நடன மிடுகின்ற சிவமே
 என்னரசே யான்புகலு மிசையு மணிந்தருளே
 ஒருமையுடனினதுதிருமலரடி நினைக்கின்ற
 உத்தமர்தம் உறவுவேண்டும்
 உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசுவார்
 உறவுகலவாமை வேண்டும்
 பெருமைபெறு நினதுபுகழ் பேசவேண்டும் பொய்மை
 பேசாதிருக்க வேண்டும்
 பெருநெறி பிடித்தொழுகவேண்டும் மதமான பேய்
 பிடியாதிருக்க வேண்டும்

மருவுபெண் ணாசையை மறக்கவே வேண்டுமுனை
 மறவாதிருக்க வேண்டும்
 மதிவேண்டும் நின்கருணை நிதிவேண்டும் நோயற்ற
 வாழ்வுனான் வாழவேண்டும்
 தருமமிகு சென்னையில் கந்தகோட்டத் துள்வளர்
 தலமோங்கு கந்தவேளே
 தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி
 சண்முகத் தெய்வ மணியே

உருவாகி யுருவினுள் ஞருவமாகி
 உருவத்தி லுருவமாகி யுருவுள் ளொன்றாய்
 அருவாகி யருவினிலுள் ளருவமாகி
 அருவத்தி லருவாகி யருவுள் ளொன்றாய்க்
 குருவாகிச் சத்துவசிற் குணத்ததாகிக்
 குணரகிதப் பொருளாகிக் குலவா நின்ற
 மருவாகி மலராகி வல்லியாகி

மகத்துவமா யணுத்துவமாய் வயங்குந் தேவே
 கற்பதுங் கேட்பது மெல்லாநின் னற்புதக் கஞ்சமலர்ப்
 பொற்பதங்காணும் பொருட்டெண்ணுவர்புண்ணியரே
 சொற்பத மாயவைக் கப்புறமாய் நின்ற தூய்ச்கடரே
 மற்பதஞ் சேரொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே
 பாடற் கினிய வாக்களிக்கும் பாலுஞ்சோறும் பரிந்தளிக்கும்
 கூடற் கினிய வடியவர்தங் கூட்டமளிக்குங் குணமளிக்கும்
 ஆடற் கினிய நெஞ்சேநீயஞ்சே லென்மே லாணைகண்டாய்
 தேடற் கினிய சீரளிக்குஞ் சிவாய நமவென் றிடுநீறே
 அருட்சோதி தெய்வமெனையாண்டுகொண்ட தெய்வம்
 அம்பலத்தே யாடுகின்ற வானந்தத் தெய்வம்
 பொருட்சாரு மறைகளெலாம்போற்றுகின்ற தெய்வம்
 போதாந்தத் தெய்வமுயர் நாதாந்தத் தெய்வம்
 இருட்பாடு நீக்கியொளி யீந்தருளுந் தெய்வம்
 எண்ணியநா னெண்ணிவா றெனக்கருளுந் தெய்வம்
 தெருட்பாட லுவந்தெனையுஞ் சிவமாக்குந் தெய்வம்
 சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம்

மருந்தறியேன் மணியறியேன் மந்திர மொன்றறியேன்
 மதியறியேன் விதியறியேன் வாழ்க்கைநிலையறியேன்
 திருந்தறியேன் திருவருளின் செயலறியே னறந்தான்
 செய்தறியேன் மனமடங்குந் திறத்தினிலோ ரிடத்தே
 இருந்தறியேனறிந் தோரையேத்திடவு மறியேன்
 எந்தைபிரான் மணிமன்ற மெய்துவதறி வேனோ
 இருந்ததிசை சொலவறியே னெங்ஙனநான் புகுவேன்
 யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வேனேதுமறிந்தலனே.

தனித்தனிமுகக் கனிபிழிந்து வடித்தொன்றாக் கூட்டிச்
 சர்க்கரையுங் கற்கண்டின் பொடியுமிகக் கலந்தே
 தனித்தநறுந் தேன்பெய்து பசும்பாலுந் தெங்கின்
 தனிப்பாலுஞ் சேர்த்தொருதீம் பருப்பிடியும் விரவி
 இனித்தநறு நெய்யலைந்தே யிளங்குட்டி னிறக்கி
 எடுத்தசுவைக் கட்டியினு மினித்திடுந் தெள்ளமுதே
 அறித்தமறத் திருப்பொதுவில் விளங்குநடத் தரசே
 அடிமலர்க்கென் சொல்லணியா மலங்கலணிந்தருளே.

பார்த்தாலும் நினைத்தாலும் படித்தாலும் படிக்கப்
 பக்கநின்ற கேட்டாலும் பரிந்துளுணர்ந்தாலும்
 ஈர்த்தாலும் படித்தாலுங் கட்டியணைத் தாலும்
 இத்தனைக்குந் தித்திக்கும் இனித்தசுவைக் கரும்பே
 வேர்த்தாவி மயங்காது கனித்தநறுங் கனியே
 மெய்ம்மையறி வானந்தம் விளக்குமரு ளமுதே
 தீர்த்தாவென் றன்பரெலாந் தொழப்பொதுவில் நடிக்குந்
 தெய்வநடத் தரசேயெவன் சிறுமொழியேற் றருளே.

12. கந்தரலங்காரம்

நாளென் செய்யும்வினை தாளென்
 செய்யுமெனை நாடிவந்த
 கோளென் செய்யுங்கொடுங் கூற்றென்
 செய்யுங்கும ரேசரிரு
 தாளுஞ் சிலம்புஞ் சதங்கையுந்
 தண்டையுஞ் சண்முகமுந்
 தோளுங் கடம்பு மெனக்குமுன்
 னேவந்து தோன்றிடினே

விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப்
 பாதங்கண் மெய்மை குன்றா
 மொழிக்குத் துணைமுருகா வெணு
 நாமங்கண் முன்பு செய்த
 பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு
 தோளும் பயந்ததனி
 வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ்செங்
 கோடன் மயூரமுமே

பாலென் பதுமொழி பஞ்சென்
 பதுபதம் பாவையர்கண்
 சேலென் பதாகத் திரிகின்ற
 நீசெந்திலோன் றிருக்கை
 வேலென் கிலைகொற் றமயூர
 மென்கிலைவெட் சித்தண்டைக்
 காலென் கிலைமன மேயெங்ங
 னேழுத்தி காண்பதுவே

13. தாயுமானசுவாமி பாடல்

அங்கிங்கெனாதபடி யெங்கும் ப்ரகாசமாய்
 ஆனந்த பூர்த்தியாகி
 அருளொடு நிறைந்ததெதுதன்னருள் வெளிக்குளே
 அகிலாண்டகோடி யெல்லாம்
 தங்கம்படிக்கிச்சைவைத்துயிர்க்குயிராய்த்
 தழைத்ததெது மனவாக்கினில்
 தட்டாமனின்றதெது சமயகோடிகளெலாந்
 தந்தெய்வமெந்தெய்வமென்

நெங்குந்தொடர்ந்தெதிர்வழக்கிடவுநின்றதெது
 எங்கணும்பெருவழக்காய்
 யாதினும்வல்லவொருசித்தாகியின்பமாய்
 என்றைக்குமுள்ள தெதுமேல்
 கங்குல் பகலறநின்ற வெல்லையுள தெதுஅது
 கருத்திற்கிசைந்ததுவே
 கண்டவெலாமோனவுரு வெளியதாகவுங்
 கருதியஞ்சலி செய்குவாம் .

ஆழாழிகரையின்றிநிற்கவிலையோ கொடிய
 ஆலமுமமுதாகவிலையோ
 அக்கனல்மீது வடவனனிற்கவிலையோ
 அந்தரத்தகிலகோடி
 தாழாமனிலை நிற்கவில்லையோமேருவுந்
 தனுவாகவளையவிலையோ
 சத்தமேகங்களும்வச்ரதரனாணையிற்
 சஞ்சரித்திடவில்லையோ
 வாழாது வாழவேயிராமனடியாற்சிலையு
 மடமங்கையாக விலையோ
 மணிமந்த்ரமாதியால் வேண்டுசித்திகளுலக
 மார்க்கத்தில்வைக்கவிலையோ
 பாழானவென்மனங்குவியவொருதந்திரம்
 பண்ணுவதுனக்கருமையோ
 பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
 பரிபூரணானந்தமே .

எண்ணரியபிறவி தனின் மானிடப் பிறவிதா
 னியாதினுமரிதுகாண்
 இப்பிறவிதப்பினா லெப்பிறவிவாய்க்குமோ
 வேதுவருமோவறிகிலேன்
 கண்ணகனிலத்து நானுள்ள பொழுதேயருட்
 ககனவட்டத்தினின்று
 காலூன்றிநின்று பொழியானந்தமுகிலொடு
 கலந்துமதியவச முறவே
 பண்ணுவது நன்மையிந் நிலைபதியுமட்டுமே
 பதியாயிருந்ததேகப்
 பவுரிகுலையாமலே கௌரி குண்டலியாயி
 பண்ணவிதனருளினாலே
 விண்ணிலவுமதியமு மொழியாது பொழியவே
 வேண்டுவேனுமதடிமைநான்
 வேதாந்தசித்தாந்தசமரச நன்னிலைபெற்ற
 வித்தகச்சித்தாகணமே.

14. பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடல்

அன்னவிசாரம் அதுவேவிசாரம் அதுவொழிந்தாற்
 சொன்னவிசாரம் தொலையாவிசாரம் நற்றோகையரைப்
 பன்னவிசாரம் பலகால் விசாரம் இப்பாவிநெஞ்சக்
 கென்னவிசாரம் வைத்தாயிறைவா கச்சியேகம்பனே.

கண்ணுண்டு காணக் கருத்துண்டு நோக்கக் கசிந்துருகிப்
 பண்ணுண்டு பாடச் செவியுண்டு கேட்கப்பல் பச்சிலையால்
 எண்ணுண்டு சாத்த எதிர்நிற்காசன் இருக்கையிலே
 மண்ணுண்டு போகுதை யோடுகெடு வீரிந்த மானிடமே.
 கையொன்றுசெய்ய விழியொன்று நாடக் கருத்தொன்றெண்ணப்
 பொய்யொன்று வஞ்சக நாவொன்றுபேசப் புலால்கமழு
 மெய்யொன்றுசாரச் செவியொன்றுகேட்க விரும்புமியான்
 செய்கின்றபூசையெவ் வாறுகொள் வாய்வினை தீர்த்தவனே.
 கல்லாப்பிழையுங் கருதாப்பிழையுங் கசிந்துருகி
 நிலலாப்பிழையுநினையாப்பிழையு நின்னஞ்செழுத்தைச்
 சொல்லாப்பிழையுந்து தியாப்பிழையுந் தொழாப்பிழையும்
 எல்லாப் பிழையும் பொருத்தருள்வாய் கச்சியேகம்பனே.
 சொல்லால்வரும் குற்றம் சிந்தனையால் வருந்தோடஞ்செய்த
 பொல்லாததீவினைபார்வையிற் பாவங்கள்புண்ணியநூல்
 அல்லாதகேள்வியைக் கேட்டிருந்தீங்குகளாயவுமற்
 றெல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் கச்சியேகம்பனே.
 காடோசெடி யோகடற்புறமோகன மேமிகுந்த
 நாடோநகரோநகர் நடுவோ நலமிகுந்த
 வீடோ புறந்திண்ணையோ தமிழேனுடல் வீழுமிடம்
 நீடோய்கழுக்கு ன்றிலீசாஉயிர்த்து னைநின்பதமே.
 ஓடாமற்பாழுக்குழையாமலோரமுரைப்பவர் பாற்
 கூடாமனல்லவர்கூட்டம்விடாமல்வெங்கோபநெஞ்சில்
 நாடாமனன்மைவழுவாமலின்றைக்குநானைக்கென்று
 தேடாமற் செல்வந்தருவாய் சிதம்பரதேசிகனே.
 ஊட்டுவிப்பானு முறங்குவிப்பானு மிங்கொன்றோடொன்றை
 மூட்டுவிப்பானு முயங்குவிப்பானு முயன்றவினை
 காட்டுவிப்பானுமிருவினைபாசக் கயிற்றின்வழி
 யாட்டுவிப்பானு மொருவனுண்டே தில்லையம்பலத்தே.

பிறவாதிருக்கவரம்பெறல் வேண்டும் பிறந்துவிட்டால்
இறவாதிருக்க மருந்துண்டு காணிது வெப்படியோ
அறமார்புகழ்தில்லையம்பலவாணரடிக்கமல
மறவாதிருமனமேயது காண் மருந்துனக்கே.

எரியெனக்கென்னும் புழுவோவெனக் கெனுமிந்தமண்ணுஞ்
சரியெனக்கென்னும் பருந்தோவெனக் கெனுந்தான்புசிக்க
நரியெனக்கென்னும் புன்னாயெனக் கெனுமிந்நாறுடலைப்
பிரயமுடன் வளர்த்தேனிதனா லென்னபேறெனக்கே.

நல்லாரிணக்கமு நின் பூசைநேச முஞானமுமே
அல்லாது வேறுநிலையுளதோவகமும் பொருளும்
இல்லாளுஞ்சுற்றமுமைந்தரும் வாழ்வு மெழிலுடம்பும்
எல்லாம்வெளிமயக்கேயிறைவாகச்சியேகம்பனே.

15. திருவெம்பாவை

(மார்கழித் திருவாதிரைக்கு முதலொன்பது நாளும்
ஆன்மார்த்தம் பரார்த்தம் என்னும் இரண்டிலும் இத்
திருவெம்பாவையே ஒதல் வேண்டும். திருவாதிரையன்று
முதலிலே திருவெம்பாவை ஒதிப் பின்பு வழக்கப்படி தேவார
திருவாசக முதலியன ஒதல் வேண்டும்)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார் கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்கண்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னே என்னே
ஈதேயெந் தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
 பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
 நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
 சீசீ இவையும் சிலவோ விளையாடி
 ஏசும் இடமீதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
 கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்
 தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
 ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்.

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
 அத்தன்ஆ னந்தன் அமுதன்என் றள்ளுறித்
 தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
 பத்துடையீர் ஈசன் பழஅடியீர் பாங்குடையீர்
 புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
 எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
 சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
 இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய்.

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
 உண்ணெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம் நீயேவந்து
 எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய்.

மாலறியா நான்முகனும் காணாமலையினைநாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலாறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேஎன்று
 ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

மாணேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
 நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும் எமக்கும்
 ஏனோர்க்கும் தங்கோனைப்பாடேலோர் எம்பாவாய்.
 அன்னே இவையும் சிலவோ பல அமரர்
 உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னாளன் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.
 கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளனையே பாடேலோர் எம்பாவாய்.
 முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றஉன் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தான்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கேபாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவர் ஆவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோமேலோர் எம்பாவாய்.

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை யொருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்தன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகள்
 ஏதவனார் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல் பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
 செய்யாவெண்ணீராடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயானீ ஆட்கொண்டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய்.

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நல் தில்லைச்சிற் றம்பலத்தேதீயாடும்
 கூத்தனஇவ் வானுங் குவலயமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிசூழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்.

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கம் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்து நம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயம் பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோர் எம்பாவாய்.

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி

வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்.

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத்தான்பணியாள்
பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாரும்
ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய்.

செங்கணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தருளுஞ் சேவகனை
அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீற்றறாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாம் அகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிகேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணே இப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோர் எம்பாவாய்.

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்று
 அங்கப் பழஞ்சொல் புதுக்கும் எம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன்றுரைப்போங்கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
 கங்குல் பகல் எங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழிலென் ஞாயி ரெமக்கேலோர் எம்பாவாய்.

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
 போற்றி எல் லாவுயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றி எல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றி எல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றி மால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்

16. திருப்பொற் சுண்ணம்

(ஆலயங்களிலே உற்சவகாலங்களில் சூர்ணோற்சவத்தில்
திருப்பொற் சுண்ணமிடிக்கும்போது முறையே
இச்செய்யுட்களை ஒதல்வேண்டும்)

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்து நல் தாமம் பூ மாலை தூக்கி
முளைக்குடந் தூபம் நல் தீபம் வைம்மின்
சக்தியுஞ் சோமியும் பார் மகளும்
நாமக ளோடு பல்லாண்டிசைமின்
சித்தியுஞ் கௌரியும் பார்ப்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரி கொண்மின்
அத்தன் று யாறன் அம்மானைப்பாடி
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே.

பூவியல் வார் சடை எம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரன்ன கண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறம் நிலாமே
குனிமின் தொழுமின் எங்கோன் எங்குத்தன்
தேவியுந் தானும் வந்தெம்மையாளச்
செம்பொன் செய் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

சுந்தர நீறணிந்தும் மெழுகித்
தூய பொன் சிந்தி நிதி பரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும்
எழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோன் அயன் தன் பெருமான்
ஆழியான் நாதன் நல்வேலன் தாதை
எந்தரம் ஆளுமையான் கொழுநற்கு
ஏய்ந்த பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

காசணி மின்கள் உலக்கையெல்லாம்
 காம்பணி மின்கள்கறையுரலை
 நேச முடைய அடியவர்கள்
 நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித்
 தேச மெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
 திருவேகம் பன்செம்பொற்கோயில் பாடிப்
 பாச வினையைப் பறித்து நின்று
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
 அறுகெடுப் பார் அய னும்மரியும்
 அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
 நறுமுறு தேவர்க ணங்களெல்லாம்
 நம்மிற் பின் பல்லதெடுக்கவொட்டோம்
 செறிவுடைமும் மதில் எய்தவில்லி
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
 முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கண் அப்பற்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
 உலக்கை பலஓச்ச வார்பெரியர்
 உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே
 கலக்கஅடியவர் வந்து நின்றார்
 காணஉலகங்கள் போதாதென்றே
 நலக்க அடியோமை ஆண்டு கொண்டு
 நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
 மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
 மகிழ்ந்துபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
 சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்பஆர்ப்பத்
 தொண்டர் குழா மெழுந்தார்ப்பஆர்ப்ப
 நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
 நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
 பாடக மெல்லடி யார்க்கு மங்கை
 பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு
 ஆடக மாமலை அன்னகோவுக்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

வாட்டடங் கண்மட மங்கைநல்லீர்

வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கைபொங்கத்
தோட்டிரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்

சோத்தெம்பி ரான் என்று சொல்லிச் சொல்லி
நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி

நாயிற்க டைப்பட்ட நம்மையிம்மை
ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

வையகம் எல்லாம் உரலதாக

மாமேரு என்னும் உலக்கைநாட்டி
மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறையஅட்டி

மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்

செம்பொன் உலக்கை வலக்கை பற்றி
ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே

ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.
முத்தணி கொங்கைகள் ஆட ஆட

மொய்குழல் வண்டினம் ஆட ஆடச்
சித்தஞ் சிவனொடும் ஆட ஆடச்

செங்கயற் கண்பனி ஆட ஆடப்
பித்தெம் பிரானொடும் ஆட ஆடப்

பிறவி பிறரொடும் ஆட ஆட
அத்தன் கருணையோடாட ஆட

ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப

வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்பப்

பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாரும்

பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்

தேடுமின் எம்பெரு மானைத்தேடிச்

சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி

ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக்கு

ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

மையமர் கண்டனை வானநாடர்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன் தன்னை
 ஐயனை ஐயர் பி ரானை நம்மை
 அகப்படுத்தாட்கொண்டருமைகாட்டும்
 பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைப்
 போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொடித்தோள்
 பையர வல்குல் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற்கண்ணம் இடித்துநாமே.
 மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
 வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
 என்னுடை ஆரமுது எங்கள் அப்பன்
 எம்பெரு மான்இம வான்மகட்குத்
 தன்னுடைக் கேள்வன் மகன் தகப்பன்
 தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள் பாடிப்
 பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கை நல்லீர்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
 சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
 தாழ்குழல் குழ்தரு மாலையாடச்
 செங்கனி வாய் இத முந்துடிப்பச்
 சேயிழையீர் சிவ லோகம்பாடிக்
 கங்கை இரைப்ப அரா இரைக்கும்
 கற்றைச் சடை முடி யான்கழற்கே
 பொங்கிய காதலிற் கொங்கை பொங்கப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
 ஞானக் கரும்பின் தெளியைப்பாகை
 நாடற்கரிய நலத்தை நந்தாத்
 தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
 சித்தம் புகுந்து தித்திக்கவல்ல
 கோனைப் பிறப்பற்றுத் தாண்டு கொண்ட
 கூத்தனை நாத்தமும் பேற வாழ்த்திப்
 பானல் தடங்கண் மடந்தை நல்லீர்
 பாடிப்பொற்கண்ணம் இடித்துநாமே.

ஆவகை நாமும்வந்தன்பர்தம்மோடு
 ஆட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
 தேவர்க னாவிலுங் கண்டறியாச்
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ் செல்வச்
 சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
 சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
 சேவகன்நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்து நாமே.
 தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
 வானக மாமதிப்பிள்ளைபாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்
 ஊனக மாமழுச் சூலம்பாடி
 உம்பரும் இம்பரும் உய்ய அன்று
 போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
 அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி
 அருக்கன் எயிறு பறித்தல்பாடிக்
 கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல்பாடிக்
 காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி
 இயைந்தன முப்புரம் எய்தல்பாடி
 ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
 நயந்தனைப் பாடிநின் றாடியாடி
 நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
 வட்டமலர்க் கொன்றை மாலைபாடி
 மத்தமும்பாடி மதியும் பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்
 சிற்றம்ப லத்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்
 கட்டிய மாகுணக் கச்சை பாடிக்
 கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம் மேல்
 இட்டு நின்றாடும் அரவம்பாடி
 ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
 மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினார்க்குச்
 சோதியு மாய்இரு ளாயினார்க்குத்
 துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயினார்க்குப்
 பாதியு மாய்முற்றும் ஆயினார்க்குப்
 பந்தமு மாய்வீடும் ஆயினார்க்கு
 ஆதியும் அந்தமும் ஆயினார்க்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே
 திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒளவையார் அருளிச் செய்த

17. விநாயகர் அகவல்

வரலாறு

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடனே கைலாயத்துக்குப் பரமசிவனுடைய சன்னிதானத்தில் ஆதியுலா அரங்கேற்ற எழுந்தருளுகின்ற சேரமான் பெருமானாயனார் "ஒளவையாரை அழையாமல் வந்துவிட்டோமே" என்று நினைத்தார். அது விநாயகரைப் பூசித்துக் கொண்டிருந்த ஒளவையாருக்குத் தெரிந்து தானும் அவர்களுடனே கூடக் கையலாயத்துக்குப் போகவேண்டுமென்கின்ற விருப்பங் கொண்டு துரிதமாகப் பூசை செய்தாள். விநாயகர் "ஒளவையே! நீ சாவதானமாகப் பூசை செய்; நீ அவர்களுக்கு முன்னதாகவே போய்ச் சேரும்படி செய்கிறேன்" என்றார். அப்படியே அவள் துரிதமில்லாமற் பூசைசெய்து இந்த அகவலை தோத்திரமாகப் பாடினாள். அப்போது விநாயகர் தாம் சொன்னபடி ஒளவையாரைக் கையலாயத்திற் சேர்த்தார்.

பின்பு வந்த சேரமான் பெருமானாயனாரைப் பார்த்து ஒளவையார் சொன்ன கட்டளைக்கலித்துறை :-

மதுரமொழி நல்லுமையாள்

புதல்வன் மலர்ப் பதத்தை

முதிர நினைய வல்லார்க்கரிதோ

முகின்போன் முழங்கி

யதிர நடந்திடும் யானையுந் தேரு

மதன்பின் வருங்

குதிரையுங்காதங் கிழவியுங்காதங்

குல மன்னனே.

17. விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பூம்
 பாதச் சிலம்பு பலவிசை பாடப்
 பொன்னரை ஞாணும் பூந்துகி லாடையும்
 வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
 பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
 வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
 அஞ்சு கரமு மங்குச பாசமும்
 நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
 நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
 மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
 இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
 திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
 சொற்பதங் கடந்த துரியமெய்ஞ் ஞான
 அற்புத நின்ற கற்பகக் களிநே!
 முப்பழ நுகரும் மூஷிக வாகன!
 இப்பொழு தென்னை யாட்கொள வேண்டித்
 தாயா யெனக்குத் தானெழுந் தருளி
 மாயாப் பிறவி மயக்க மறுத்துத்
 திருந்திய முதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
 பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகுந்து
 குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
 திருவடி வைத்துத் திரமிது பொருளென
 வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
 கோடா யுத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டா வுபதேசம் புகட்டியென் செவியில்

தெவிட்டாத ஞானத் தெளியையுங் காட்டி
 ஐம்புலன் றன்னை யடக்கு முபாயம்
 இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்
 கருவிக ளொடுங்குங் கருத்தினை யறிவித்
 திருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
 ஒன்பதுவாயி லொருமந் திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை யடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறா தாரத் தங்குச நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை யறுத்தே
 இடைபிங் கலையி னெழுத்தறி வித்துக்
 கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 மூன்றுமண் டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்கெழு பாம்பி னாவி லுணர்த்திக்
 குண்டலி யதனிற் கூடிய வசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட வுரைத்து
 மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
 காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்த னியக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
 இடைச்சக் கரத்தி னீரெட்டு நிலையும்
 உடற்சக் கரத்தி னுறுப்பையுங் காட்டிச்
 சண்முக தூலமுஞ் சதுர்முக சூக்கமும்
 எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட வெனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையுந் தெரிசனப் படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி

என்னை யறிவித் தெனக்கருள் செய்து
முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே
வாக்கு மனமும் இல்லா மனோலயந்
தேக்கியே யென்றன் சிந்தை தெளிவித்து
இருள்வெளி இரண்டுக் கொன்றிட மென்ன
அருள்தரும் ஆனந்தத் தழுத்தியென் செவியில்
எல்லை யில்லா ஆனந்தம் அளித்து
அல்லல் களைந்தே யருள்வழி காட்டிச்
சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டிச்
சித்தத்தினுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டி
அணுவுக் கணுவா யப்பாலுக் கப்பாலாய்
கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
வேடமு நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
நெஞ்சக் கருத்தி னிலையறி வித்துத்
தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
வித்தக! விநாயக ! விரை கழல் சரணே.
விநாயகர் அகவல் முற்றிற்று.

திருவாவடுதுறையாதீனத்து
கச்சியப்பகவாமிகள் அருளிச் செய்த

18. விநாயக கவசம்

வரலாறு

ஆதியில் இக் கவசத்தை காசிப முனிவர் முற்கல முனிவருக்கு அருளிச் செய்ய, அவர் மாண்டவிய முனிவருக்கு அநுக்கிரகிக்க, அவர் மரீசி முனிவருக்கு உபதேசித்தருள, அவர் பல முனிவர்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளிச் செய்தனரென்றறிக.

நித்திய கருமங்களை முடித்துப் பரிசுத்தமாகிய ஓரிடத்தில் இருந்து கொண்டு, ஒன்றுபட்ட மனதுடனே விநாயகரைத் தியானித்து இதைச் செபிக்க வேண்டும்.

பத்தியுடனே இந்தக் கவசத்தைப் பாராயணஞ் செய்பவர்களுக்குப் பிணியும் வறுமையும், பேய் பூதங்களாலுண்டாகிற பல துன்பங்களும், பாவ முதலியவைகளும் நீங்கும். அன்றியும் பெருஞ் செல்வமும், தீர்க்காயுளும் களத்திரபுத்திர மித்திராதிகளும் உண்டாகும். அன்றியும் யாத்திரையிலே இதைச் செபித்தால் சகலவிக்கினமும் போய்ப் பயன்களெல்லாம் கைகூடும். யுத்தத்திலே இதனைச் சொன்னால் செயமுண்டாகும். இருபத்தொரு நாள் நாளொன்றுக்கு ஏழுமுறை தோத்திரஞ் செய்தால், மாரண நீங்குவதன்றி உச்சாடனம், ஆகருஷணம், ஸ்தம்பன முதலியவைகள் பயனுறும். இருபத்தொருநாள் நித்தியம் இருபத்தொருநதரம் ஜெபித்தால், சிறையிருப்பு விடுதலாவதுமன்றி, அரசருடைய நிஷ்டூரமும் நீங்கும். அரசனைக் காணப் போகும் போது பக்தியினால் மூன்றுதரம் இதை ஒதினால் அவன் வசப்படுவான். இதைப் படித்தாலும், ஒருவர் சொல்லக் கேட்டாலும், பூசித்தாலும், எப்படிப்பட்ட துன்பமும் நீங்கும்.

விநாயக கவசம்

வளர் சிகையைப் பராபரமாய்

வயங்குவிநாயகர் காக்க வாய்ந்த சென்னி
யளவுபடா வதிகசவுந் தரதேக

மதோற்கடர்தா மமர்ந்து காக்க
விளரறநெற்றியையென்றும் விளங்கியகா

சிபர்காக்க புருவந் தம்மைத்
தளர்வின்மகோ தரர்காக்கதடவிழிகள்

பாலசந் திரனார் காக்க

(க)

கவின்வளரு மதரங்கச முகர்காக்க

தாலங்கணக் கிரீடர் காக்க

நவில்சிபுகங் கிரிசைசுதர் காக்கநனி

வாக்கைவிநாயகர்தாங் காக்க

வவிர்நகைதுன் முகர்காக்க வள்ளெழிற்

செஞ்செவி பாசபாணி காக்க

தவிர்தலுறா திளங்கொடிபோல் வளர்மணிநா

சியைச்சிந்தி தார்த்தர் காக்க.

(உ)

காமருபூ முகந்தனைக் குணேசர் நனி

காக்ககளங் கணேசர் காக்க

வாமமுறுமிரு தோளும் வயங்குகந்த

பூர்வசர்தா மகிழ்ந்து காக்க

வேமமுறு மணிமுலைவிக் கினவினா

சன்காக்க விதயந் தன்னைத்

தோமகலுங் கணநாதர் காக்கவகட்

டினைத்துலங்கே ரம்பர் காக்க

(ங)

பக்கமிரண் டையுந்தரா தரர் காக்க

பிருட்டத்தைப் பாவநீக்கும்

விக் கினக ரன்காக்க விளங்கிலிங்கம்
 வியாளபூ டணர்தாங் காக்க
 தக்குய்யந் தன்னைவக் கிரதுண்டர்
 காக்கசக னத்தையல்ல
 லுக்ககண பன்காக்க ஓருவைமங்
 களமூர்த்தி யுவந்து காக்க

(ச)

தாழ்முழந்தாண் மகாபுத்தி காக்கவிரு
 பதமேக தந்தர் காக்க
 வாழ்கரங்கிப் பிரப்பிரசா தனர்காக்க
 முன்கையை வணங்கு வார்நோ
 யாழ்தரச்செய் யாசாபூ ரகர்காக்க
 விரல்பதும வத்தர் காக்க
 கேழ்கிளரு நகங்கள்விநா யகர்காக்க
 கிழக்கினிற்புத் தீசர் காக்க

(ரு)

அக்கினியிற் சித்தீசர் காக்கவுமா
 புத்திரர்தென் னாசை காக்க
 மிக்கநிரு தியிற்கணே சுரர்காக்க
 விக் கினவர்த் தனர்மேற் கென்னுந்
 திக்கதனிற் காக்கவா யுவிற்கசகன்
 னன்காக்க திகழு தீசி
 தக்கநிதி பன்காக்க வடகிழக்கி
 லீசநந் தனரே காக்க

(கூ)

ஏகதந்தர் பகன்முழுதுங் காக்கவிர
 வினுஞ்சந்தி யிரண்டன் மாட்டு
 மோகையின்விக் கினகிருது காக்கவிராக்
 கதர்பூத முறுவே தாள
 மோகினிபே யிவையாதி யுயிர்த் திறத்தால்
 வருந்துயரு முடிவி லாத
 வேகமுறு பிணிபலவும் விலக்குபா
 சாங்குசர்தாம் விரைந்து காக்க

(எ)

மதிஞானத் தவந்தான மானமொளி
 புகழ்குலம்வண் சரீர முற்றும்
 பதிவான தனந்தானியங் கிரக
 மனைவிமைந்தர் பயினட் பாதிக்க
 கதியாவுங் கலந்துசர்வா யுதர்காக்க
 காமர்ப்பவுத் திரர்முன் னான
 விதியாருஞ் சுற்றமெலா மயூரேச
 ரெஞ்ஞானும் விரும்பிக் காக்க (அ)

வென்றிசீ விதங்கபிலர் காக்ககரி
 யாதியெலாம் விகடர் காக்க
 என்றிவ்வா நிதுதனைமுக் காலமுமோ
 திடினும்பா லிடையூ றொன்று
 மொன்றுறா முனிவரர்கா ளறிமின்கள்
 யாரொருவ ரோதி னாலு
 மன்றவாங் கவர் தேகம் பிணியறவச்
 சிரதேக மாகி ம்னும். (ஆ)

விநாயக கவசம் முற்றிற்று.

உ

குமயம்

19. கந்தர் சஷ்டி கவசம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினை போம்; துன்பம் போம்; நெஞ்சில்
 பதிப்போர்க்குச் செல்வம்பலித்துக் - கதித்து ஓங்கும்;
 நிஷ்டையுங் கைகூடும்; நிமலர் அருள் கந்தர்
 சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரர் இடர்தீர அமரம் புரிந்த
குமரன் அடிநெஞ்சே குறி.

நூல்

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவுஞ் செங்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டில் பன்மதிச் சதங்கை
கீதம்பாடக் கிண்கிணி யாட
மைய நடஞ்செய்யும் மயில்வா கனனார்
கையில்வே லாலெனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவரவேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா வெண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
சரவண பவச ரரரர ரரர
ரிவண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
விணபவ சரவண வீரா நமோ நம
நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
வசர வணப வருக வருக
அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
என்னை யாளும் இளையோன் கையில்
பன்னிரண்டாயுதம் பாசாங் குசமும்

பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயுங் கிலியும் அடைவுடன்செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளியையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமு மொளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்றினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பூ ஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியு
 துவண்ட மருங்கில் கடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்னம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செகெண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்கு

விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 எற்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோதனென்
 றுன்றிரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 என்றலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வே லிரண்டு கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை யிரத்த வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிகளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண் பெண்குறிகளை அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க

வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிர லடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைக ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை இரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணையாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா னாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு துமெனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பக றன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிரு டன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமத நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்கக் காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியி னோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல
 வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைக டின்னும் புழைக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரம ராகுதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலு மிருட்டிலும் எதிர்ப்படு மண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்

விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனையடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
 நகழு மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைக களுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டியச் செருக்கும் ஒட்டியப் பாவையும்
 காகம் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஒதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூதா ளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்டலறி மதிகெட் டோட
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுட னங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டியுருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதிற்செதி லாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் றணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோட
 புலியும் நரிவயப் போத்தொடு நாயும்
 எலியுங் கரடியும் எனைத் தொடா தோட
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடுவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினி லிறங்க

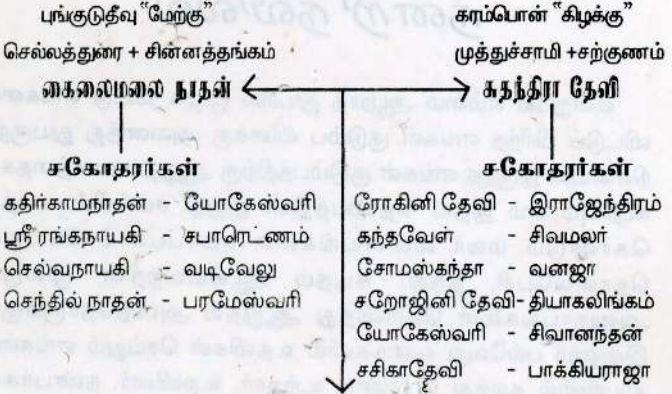
ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 குலையங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிருதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரே மூலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் மெனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்றிரு நாமம்
 சர்வண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர் காமத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழனிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமக ணன்றாய்
 என்னா விருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்

பாடினே னாடினேன் பரவச மாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடனயான் நெற்றியி லணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புட னிரட்சி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைக ணீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவ நீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட வருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் றேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையின் மாலையிற் கருத்துட னாளும்
 ஆசாரத் துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப்பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஒதியே செபித்து உகந்து நீ றணிய

அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங்கருளுவர்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோண் மகிழ்ந்து நன்மையளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ரெட்டா வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாகச்
 குரபத் மாவைத் துனித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத்தாட் கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயினட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணஞ் சரணஞ் சண்முகா சரணம்.

முற்றிற்று.

வம்சாவளி

பிள்ளைகள்

அனுசுயா + இராஜலிங்கம் (மருமகன்)
அசோக்குமார்
அகல்யா
சதீஸ்குமார்
ரஜனிகாந்த்
சுனித்ரா

பேரப்பிள்ளை

ராகவி

நன்றி நவிலல்

என்றுமே எம்மை ஆறாத் துயரில் மூழ்க விட்டு எங்களை விட்டுப் பிரிந்த எங்கள் குடும்ப விளக்கு அனைந்து துயருற்ற நிலையில் இருந்த எங்கள் குடும்பத்திற்கு ஆறுதல் வார்த்தைகள் கூறியும் எம் இதய தெய்வத்தின் இறுதி சடங்கில் கலந்து கொண்டும், மலர் வளையங்களை சமர்ப்பணம் செய்தும், தொலைபேசி, தந்தி, கடிதம் ஆகியவற்றின் மூலமும் அனுதாபங்களை தெரிவித்து ஆறுதல் அளித்தோருக்கும், இன்னும் பல்வேறு வகைகளில் உதவிகள் செய்தும் எங்களது துயரினில் கலந்து கொண்ட உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள், வர்த்தக பிரமுகர்கள், பல்வேறு நிறுவன ஊழியர்கள் யாபேருக்கும், அந்தியேட்டி வீட்டுக்கிருத்திய கிரிகைகளில் கலந்து கொண்டு உதவிய அனைவருக்கும் எமது இதய பூர்வமான நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

நன்றி

இங்ஙனம்

மனைவி

மக்கள் மருமகன்

குடும்பத்தினர்

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வான் - வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

64
48
100
212

தீபச் சுடரில் தீர்ந்திடும் துன்பமெல்லாம்

பொதுவாக, தீபம் ஏற்றுவதனால் ஒளி கிடைக்கும் என்பது பௌதீக விளக்கம்.

ஆனால், சில நெறி முறைகளுடன் தீபம் ஏற்றுவதனால் வாழ்வில் நிறைவும், மங்களங்களும் சூட்சுமமான முறையில் பலனாகக் கிடைக்கும். தெய்வ வழிபாட்டினைத் தீபம் ஏற்றிச் செய்வதால் தகுந்த பலன்கள் கிடைப்பது உறுதி.

தீபங்களுக்கு ஏற்றது மூன்றுவகை எண்ணெய் அபை நெய், எள் எண்ணெய், விளக்கெண்ணெய் (ஆமணக்கு எண்ணெய்)

நெய்த் தீபம்:

விட்டின் சுகத்தையும் நலத்தையும் அதிகரிக்கச் செய்கின்றது. மிகமிகச் சிறப்பான பலன்கள் தர வல்லது. எள் எண்ணெய் தீபம்: சகல பீடைப் பரிசாரங்களுக்கும் ஏற்றது. துக்கம் அகன்றிட உதவுவது.

விளக் கெண்ணெய் தீபம்:

புகழ், ஜீவன சுகம் தாம்பத்ய சுகம், உறவினர் நலம் ஆகியனவும் வளமும் விருத்தியும் தர வல்லது.

கடலை எண்ணெய்த் தீபம் ஏற்றுவது மிகவும் தவறு. இதனால் நித்திய கடன், துக்கம், பயம், திருட்டு, பீடை முதலியன நேரும்.